ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

7. april 1972 — Leto VIII. 6 (158) — Cena 0,30 din — Poštnina plačana v gotovini

Generalni direktor Atelšek odstopil

V petek, 31. marca zjutraj je generalni direktor tovarne gospodinjske opreme Gorenje Ivan Atelšek izročil pismeno ostavko predsedniku centralnega delavskega sveta in predsedniku delavskega sveta enote Gorenje. Svoj odstop je sporočil tudi predsedniku občine Nestlu Žganku in političnemu sekretarju komiteja ZK Francu Korunu.

Kot razlog za odstop je generalni direktor Ivan Atelšek navedel, da zaradi vpliva zunanjih dejavnikov ne more še naprej zagotoviti uspešnega nadaljnega razvoja tovarne Gorenje.

Vest, da je odstopil Ivan Atelšek, ki je na čelu že blizu 20 let, je močno presenetila delovni kolektiv, Velenjčane pa tudi širši gospodarski prostor, saj vendar odstopa generalni direktor enega najuspešnejših jugoslovanskih podjetij.

Naslednji dan po odstopu se je v Gorenju sestal politični aktiv podjetja. Navzoč je bil tudi generalni direktor Ivan Atelšek, ki je podrobneje obrazložil zunanje okoliščine zaradi katerih odstopa. V podjetju ni nobenih konfliktov in Gorenje letošnje proizvodne naloge v redu izpolnjuje. Tudi sam generalni direktor je na političnem aktivu zatrdil, da ni nezaupanja znotraj delovnega kolektiva. Poudaril je še, da zunanje težave s katerimi je seznanil člane političnih vodstev, ne smejo zavreti nadaljnega razvoja in je vsako tarnanje odveč. Tako kot doslej mora kolektiv Gorenja še naprej vztrajno nadaljevati svoj razvoj.

Po seji političnega aktiva smo se v Gorenju pozanimali za podrobnejšo obrazložitev, ki jo je povedal njihov generalni direktor. Vendar so nam povedali, da bo Ivan Atelšek podrobnosti razložil na seji centralnega delavskega sveta, ki bo sklicana 11. aprila letos in bodo odločitve samoupravnega organa v zvezi z odstopom znane šele po tej seji.

Lj. Naraks

PLESNI PAR ŠULEK - ŠPORTNIKA LETA

V dvorani skupščine občine Velenje je uredništvo Šaleškega rudarja priredilo priložnostno svečanost na kateri smo razglasili najboljše športnike velenjske občine v letu 1971.

Za najuspešnejše športnike so bili razglašeni Drago Šulek in Verena Trofenik-Šulek (športni ples), Roman Pugel (judo), Jože Zaluberšek (dviganje uteži), Nada Zavolovšek (rokomet), Mate Blagus (nogomet), Boris Krofl (atletika), Duška Fišer (kotalkanje), Štefan Kac (rokomet), Irena Topolšek (atletika) in Slavko Koreničč (kotalkanje).

Ob navzočnosti predsednika skupščine občine Velenje Nestla Žganka, družbenopolitičnih delavcev, športnikov in športnih delavcev je razglasitev opravil glavni in odgovorni urednik časnika Šaleški rudar Ljuban Naraks, ki je med drugim dejal:

»Med nami je enajstero športnikov, za katere menimo, da so lani dosegli izredne športne dosežke. Zadelj tega smo jih izbrali izmed številnih tekmovalcev, ki se potegujejo za športne lovorike, in jih danes razglašamo za najboljše športnice oziroma športnike občine Velenje v letu 1971.

Že lani je na podobni slavnosti dobilo naše javno priznanje prav tolikšno število športnikov. Takrat sem povedal, da bomo vsako leto izbirali najboljše športnike velenjske občine z namenom, da populariziramo posameznike, obenem pa zato, da bi mladež vzpodbudili k aktivnemu športnemu udejstvovanju.

Najboljše športnice in športniki so tokrat tekmovalci iz sedmih različnih panog. Zato velja naše priznanje tudi marljivim trenerjem in športnim funkcionarjem, ki so skrbeli, da so se mnogi tekmovalci iz naše občine lani povzepli na najvišjo zmagovalno stopnico. To pa pomeni, da imamo v občini dosti prizadevnih in nadarjenih športnikov ter tudi možnosti za njihov pospešeni razvoj.«

Za športnika in športnico leta 1971 sta bila izbrana plesna dvojica Drago Šulek in Verena Trofenik-Šulek, člana plesno športnega kluba Velenje.

DRAGO ŠULEK — VERENA TROFENIK ŠULEK
Plesno dvojico Vereno Trofenik Šulek in Draga Šuleka smo že leta 1970. izbrali za najboljša športnika občine Velenje. Lani pa sta kot člana plesno športnega kluba Velenje že četrtič osvojila naslov državnih prvakov v standardnih in latinsko ameriških plesih. Razen tega sta se kot prvi jugoslovanski par uvrstila v četrtfinale na svetovnem prvenstvu v Londonu, največji uspeh pa sta dosegla v Berlinu, ko sta se na neuradnem evropskem prvenstvu uvrstila na 4. mesto. Lani sta nastopila na 34 tekmovanjih, na vseh domačih tekmovanjih sta bila vselej najboljša. Za tako pomembne dosežke smo Vereno Trofenik Šulek izbrali za športnico lanskega leta in Draga Šuleka prav tako za športnika leta.
Verena Trofenik Šulek je po razglasitvi povedala: »Želim, da bi letošnje leto čimprej minilo (Drago Šulek je na odsluženju vojaškega roka). Da bi v Velenju dobili ustrezne prostore za vadbo, saj bo le tako delo plesno športnega kluba lahko potekalo uspešno.«

OBČINSKI PRORAČUN SPREJET

Zadnja seja občinske skupščine Velenje je bila namenjena proračunski potrošnji in družbenemu planu • Odborniki pa so sprejeli nekaj novih odlokov

V razpravi o družbenem planu občine Velenje za leto 1972, razvojnih možnostih in potrebah, je poslanec zveznega gospodarskega zbora in pomočnik direktorja rudnika lignita Tone Močilnik povedal nekaj kritičnih pripomb na rovaš občinske politike. Najprej je pripomnil, da bi morala občina organizirati razprave o družbenem planu tudi v delovnih kolektivih, ne pa samo na zborih volivcev. Dejal je, da se ne strinja s politiko, da bi v občini radi zbrali za potrebe družbenega standarda več denarja kot ga je mogoče. Zatem pa je povedal, da bo uvedba komunalnega prispevka zavrla gradnjo stanovanj pri rudniku. Po njegovem mnenju je v občini zapostavljeno rudarstvo, čeprav rudnik mimo, s pogodbo sklenjenega deleža za negospodarske naložbe, še vedno prispeva precej sredstev za skupne potrebe. Zato ne bi smeli zapostavljati pomena in perspektive rudnika v občinski skupnosti. Občina je tudi predolgo odlašala s sprejetjem višjih cen za toplovodno ogrevanje. Letos pa bo vendarle morala organizirati samostojno enoto za distribucijo tople vode in sprejeti nove cene.

Več odbornikov je zanikalo Močilnikove navedbe, in se z njimi niso strinjali. V. d. načelnik oddelka za gospodarstvo **Rudi Hudovernik** je menil, da je razprava poslanca Toneta Močilnika provokativna in povedal nasprotna dejstva, zlasti kar zadeva uvedbo komunalnega prispevka. V občini je bila zanemarjena komunalna ureditev določenih zazidalnih naselij, pri izdaji gradbenih dovoljenj pa je bil nered. Povedal je tudi kaj vse bo rudnik dobil od komunalnega prispevka, ki ga bo plačal, npr. pri gradnji novega samskega doma. Zato ta prispevek nikakor ne more zavreti nadaljno gradnjo stanovanj. Odbornik **Stane Borovšak** je povedal, da so na sejah občinske skupščine stalno prisotna nasprotja med vodstvom rudnika in občine in se zavzel za tovariške pogovore med obema. **Avgust Vohar** je smatral Močilnikovo kritiko občinske politike kot nezaupanje do obeh zborov občinske skupščine, ki sta o vsaki stvari nadvse zavzeto razpravljala in o odločitvah tudi glasovala. Zanimiv nauk je povedal **Jože Melanšek,** ko je dejal, da ni vzpodbudno, če se vpričo otrok prepirajo starši. Če pa vodstvo rudnika in občine svoje nesoglasje ali morda osebne zadeve obravnavata pred odborniki, potem je občinska politika pokopana. **Borut Jenko** je povedal, da je tri leta odbornik in smatra, da je občinska skupščina delala pošteno. Ponosen je na dosežke, ki so bili narejeni v tem času, ker so namenjeni delovnemu človeku. Zato se ne strinja s kritičnimi pripombami na rovaš občinske politike.

V ta nenavadno »vroči« del razprave na zadnji seji občinske skupščine se je vključil tudi predsednik **Nestl Žgank.** »Na sejah skupščine,« je dejal »smo se o občinski politiki domenili in s takšno moramo tudi nadaljevati. Ne smemo dopustiti, da bi osebnostne zadevščine posameznih skupin preokrenile naše cilje in naloge. Vse kar delamo, smo storili v prid delovnemu človeku.« Predsednik Nestl Žgank pa je povedal, da bo na pripombe dobila skupščina podrobnejši odgovor pismeno.

Zatem so odborniki sprejeli občinski proračun, ki se povečuje od lanskih 12 na 16,6 milijonov din. Skupaj s sredstvi prispevka o uporabi mestnega zemljišča v znesku nad 8 milijonov din pa znašajo dohodki občinskega proračuna 25,594.000 din. Od tega so razporedili v tekočo proračunsko rezervo 288.948 din.

Odborniki so sprejeli še nekaj drugih odlokov in sklepov, ki jih objavljamo v današnjem Skupščinskem šaleškem rudarju.

L. N.

SMOLE IN ŠNUDERL OBISKALA GORENJE

V petek, 31. marca sta se v popoldanskih urah mudila v Gorenju zvezni sekretar za finance Janko Smole in član zveznega izvršnega sveta Boris Šnuderl.

Ugledna gosta je sprejel generalni direktor Ivan Atelšek in se z njima dalj časa pogovarjal o razvojnih nalogah in težavah Gorenja. Zatem pa sta si ogledala tovarniške prostore. Janko Smole je ob koncu obiska dejal, da se je od njegovega zadnjega obiska tovarna zelo razvila in je resnično postala sodobni in veliki proizvajalec gospodinjskih pripomočkov.

Na razglasitvi najboljših športnikov velenjske občine so bili navzoči družbenopolitični delavci, športniki in športni funkcionarji ter predstavniki delovnih kolektivov. Navzoč je bil tudi predsednik občine Nesti Žgank.

POVZETKI IZ LETOŠNJEGA OBČINSKEGA DRUŽBENEGA NAČRTA

RAZVOJNI NAČRT NI PRENAPET

Junija 1970. leta so bila sprejeta izhodišča za petletni razvojni program velenjske občine ● V njem so predvideni osnovni cilji za razvoj gospodarstva, naraščanje produktivnosti, izgradnjo objektov družbenega standarda, potrebe kadrov idr. ● Vsako leto pa v občini sprejmemo družbeni letni načrt, s katerim predvidimo možnosti gospodarskega in drugega razvoja za tekoče leto ● Ta dejansko konkretizira srednjeročnega in ocenjuje realizacijo pomembnejših kazalcev iz preteklega obdobja ● Letošnji družbeni plan je bil sprejet na zadnji seji obeh zborov občinske skupščine.

V našem srednjeročnem programu razvoja so predvidena izhodišča, ki predvidevajo osnovne cilje za obdobje do 1975. leta. Tako naj bi družbeni proizvod na zaposlenega naraščal letno od 12 do 14,6 odstotkov, skladno naj bi naraščala produktivnost dela in osebni dohodki (slednji nekoliko manj, da bi gospodarstvo dobilo potrebna sredstva za razvoj in modernizacijo), letno bi zgradili vsaj 350 stanovanj, 2 šoli in otroški vrtec, v trgovini pridobili blizu 6 tisoč kvadratnih metrov prodajnih površin, v gostinstvu 1.900 sedežev in v turizmu 360 ležišč. Izhodišča predvidevajo tudi izboljšanje kvalifikacijske strukture zaposlenih in višjo raven splošne izobrazbe prebivalstva, boljšo prometno povezavo občine s širšim gospodarskim prostorom, ki jo naj zagotovi izgradnja novih cest.

● USKLAJEN RAZVOJ — PLANSKA PREDVIDEVANJA SE URESNIČUJEJO

Lani se je gospodarstvo zelo približalo predvidevanje, ki so bila postavljena v izhodiščih srednjeročnega razvojnega načrta. Družbeni proizvod je močno usklajen med predvidenim in doseženim, število zaposlenih se je povečalo za 12 odstotkov in je večje za 1,6 odstotka kot je v izhodiščih predvideno. Med pozitivne pojave sodi zlasti močno naraščanje proizvodnje industrije in rudarstva. Industrijska proizvodnja je v primerjavi z letom 1970 porasla za skoraj 40 odstotkov. Dobra je bila tudi prodaja, predvsem pri izvozu, ki je lani dosegel vrednost 13,8 milijonov ameriških dolarjev. Največ izvaža Gorenje (90 odstotkov vsega izvoza iz občine). In tudi sicer ima Gorenje čedalje močnejši vpliv na gospodarska dogajanja, saj ustvarja 70 odstotkov vsega družbenega proizvoda. Za 40 odstotkov se je povečala rentabilnost poslovanja gospodarskih organizacij. Za predvidevanji zaostaja povečanje produktivnosti vendar je dosežena stopnja realnega porasta produktivnosti dela (7,8 odstotkov), je nekoliko višja kot stopnja realnega osebnega dohodka na zaposlenega (6,3 odstotka, kar pa je v skladu s stabilizacijo in občinskimi srednjeročnimi izhodišči, ki narekuje, da naj družbeni proizvod na zaposlenega narašča nekoliko hitreje kot osebni dohodki. Lani je bil v občini poprečni osebni dohodek na zaposlenega 1.720 din, kar je v primerjavi s prejšnjim letom 22 odstotno nominalno povečanje.

Tudi negospodarske naložbe, te so financirali iz samoprispevka občanov in delovnih organizacij, so vsklajene z izhodišči razvojnega programa. K boljši urejenosti naselij pa so mnogo prispevale krajevne skupnosti, ki so z veliko lastno iniciativo urejale komunalne probleme. V ta namen so krajevne skupnosti zbirale denar in materialna sredstva ter organizirale prostovoljno delo.

● LETOŠNJE MOŽNOSTI GOSPODARSKEGA RAZVOJA

Ker je ekonomsko družbeni razvoj občine v glavnem odvisen od vseh prevladujočih gospodarskih vej — energetike in kovinskopredelovalne industrije — moramo, če hočemo tudi po letu 1975 zagotoviti hiter gospodarski razvoj občine, pristopiti k **razvoju neke močne dodatne industrijske dejavnosti**, ki bo po tem obdobju predstavljala novo nosilko razvoja. To bi morala biti ena izmed panog, ki so tudi v svetu nosilke razvoja (npr. kemična industrija, elektro industrija, industrija plastičnih mas, industrija gradbenega materiala ipd.) in za katere je značilna višja stopnja akumulativnosti kot jo dosega sedanja industrijska struktura v občini.

Ta problem je že bil nakazan v izhodiščih za sestavo srednjeročnega programa občine in ga je nujno treba začeti reševati.

Ustrezno mesto glede svojega nadaljnega razvoja mora najti tudi **industrija plastike v Šoštanju.** V svetovnem merilu je kemična industrija, zlasti pa industrija plastike, opredeljena kot ena izmed najbolj perspektivnih panog.

Težave usnjarske industrije bo treba premagovati s preusmerjanjem v ustreznejši asortiman ob istočasnem razvijanju dodatne dejavnosti, saj povsod v svetu predstavlja proizvodnja usnja v posameznih tovarnah le del celotne proizvodnje. Večje ali manjše krize, ki jih doživlja usnjarska industrija v zadnjih letih, narekujejo tudi pri nas takšno preusmeritev.

V razvojnem programu občine (letnem in srednjeročnem) mora **sodelovati tudi banka**, ki naj razpoložljiva lastna sredstva usmerja predvsem v uresničitev nakazanih ciljev in nalog; pri kreditiranju naj imajo prednost novi proizvodni programi na področju industrije, razvoj tercialnega sektorja in stanovanjska izgradnja.

Zaradi predvidenega bolj umirjenega povpraševanja na domačem trgu, bo letos stopnja rasti nekaterih gospodarskih organizacij vse bolj odvisna od **povečanja izvoza**, zato se bodo morale gospodarske organizacije v večji meri kot doslej orientirati na izvoz. Gospodarske organizacije, ki so vključene v mednarodno menjavo, predvidevajo, da bodo izvoz industrijskih izdelkov v primerjavi z letom 1971 povečale za enkrat, tako da bi v letu 1972 znašala skupna vrednost izvoza industrijskih izdelkov 26,7 milijona ameriških dolarjev. Izvoz bo močno povečala TGO Gorenje, ki bo v letu 1972 dosegla 24,2 milijona ameriških dolarjev, pri ostalih industrijskih dejavnostih (proizvodnja lignita, lesna industrija in proizvodnja usnja) pa bo izvoz predvidoma znašal 2,5 milijona ameriških dolarjev. SGP Vegrad bo tudi v letu 1972 izvajal investicijska dela v tujini pri čemer bo znašala realizacija storitev 4,8 milijona nemških mark.

Predvideni realni porast družbenega proizvoda v višini 10,9 odstotkov naj bi bil dosežen z nadaljnjim porastom **števila zaposlenih za okoli 10 odstotkov** in s **porastom produktivnosti dela za 9 odstotkov.**

Dinamika osebnih dohodkov bo po vseh predvidevanjih tudi v letu 1972 močna, čeprav ne več tako izrazita kot v letu 1971. Poleg porasta zaposlenosti za okoli 10 odstotkov bo na dinamiko osebnih dohodkov vplivalo tudi gibanje življenjskih stroškov. Računa se, da bo raven življenjskih stroškov za okoli 14 odstotkov višja kot v letu 1971. Zato bo rast osebnih dohodkov v veliki meri odvisna od tega, kako se bodo izvajali samoupravni sporazumi o delitvi dohodka in osebnih dohodkov. Prve ocene kažejo, da bodo samoupravni sporazumi v sedanji obliki v prvi fazi vplivali na znatno povečanje osebnih dohodkov pri tistih delovnih organizacijah, ki so v ugodnejšem materialnem položaju. Masa osebnih dohodkov naj bi porasli za 33,5 odstotkov, nominalni osebni dohodek na zaposlenega za okoli 21,4 odstotkov, realni osebni dohodek na zaposlenega pa za 6,5 odstotkov.

● KMETIJE USPOSOBITI ZA TRŽNO PROIZVODNJO

Srednjeročni program **kmetijstva** in akcijski program za leto 1972 temeljita na kooperacijski proizvodnji zlasti v živinoreji in hmeljarstvu ter na pospeševanju zasebnega sektorja kmetijstva; čim več kmetij je treba usposobiti za tržno proizvodnjo.

V letu 1972 je predvidena programska preusmeritev 15 kmetij in delna preusmeritev 25 kmetij, za kar bo potrebno okoli 2 milijona dinarjev. Pri zagotovitvi potrebnih sredstev naj bi znašala lastna udeležba kmetov 30 odstotkov, sredstva kreditno hranilne službe 20 odstotkov in sredstva banke 50 odstotkov.

Kmetijska zadruga se bo morala v večji meri kot doslej, vključiti v izvajanje nakazanih nalog in svojo dejavnost prilagoditi predvsem potrebam vasi in kmečkim proizvajalcem.

V letu 1972 je treba dati večji poudarek nadaljnjemu razvoju nekaterih gospodarskih in negospodarskih dejavnosti, ki ovirajo hitrejši družbenoekonomski napredek občine. To velja zlasti za področje tercialnega sektorja ter za stanovanjsko-komunalno in kulturno-socialno področje. Ta področja občutno zaostajajo za stopnjo splošne gospodarske razvitosti občine.

Na področju izgradnje **trgovinskega prostora** je bil v letu 1971 dosežen velik napredek, saj so se prodajne površine v trgovini na drobno povečala za enkrat. Z doseženo prodajno površino 0,360 m² na prebivalca smo se v trgovinski dejavnosti približali splošni stopnji razvitosti občine. Glavna skrb **trgovskih organizacij** v letošnjem in naslednjih letih mora biti usmerjena predvsem na ustrezno izkoriščenost obstoječih prodajnih površin, kar se mora odražati v večjem trgovinskem prometu oziroma v manjšem odlivu kupne moči iz občine. Potrebe narekujejo, da je treba urediti trgovske lokale tudi v okoliških naseljih in zagotoviti tamkajšnjemu prebivalstvu primerno osrkbo.

Z izgradnjo zmogljivosti na področju **gostinstva** in **turizma** močno zaostajamo za predvidevanji srednjeročnega programa. Potrebe narekujejo, da bi morali v obdobju 1971—1975 zgraditi takšne gostinske in turistične zmogljivosti, ki bi zagotavljale 1.900 dodatnih sedežev in 360 ležišč. To praktično pomeni, da bi morali poprečno na leto pridobiti 380 esdežev in 72 ležišč. Z izgradnjo NAME in preureditvijo objekta Herbestein je bilo v letu 1971 na novo pridobljenih 282 sedežev in 12 ležišč. Izgradnja turističnih zmogljivosti torej občutno zaostaja za predvidevanji. Vso skrb je treba opsvetiti izboljšanju kvalifikacijske strukture zaposlenih v gostinstvu, kar velja tako za družbeni kot za zasebni sektor. Kadri v gostinstvu postajajo že zaviralni faktor za uspešnejše vključevanje v sodobne turistične tokove. Maksimalne napore je treba usmerjati tudi v notranje urejanje gostinskih lokalov. Pri gradnji novih in pri adaptiranju sedanjih je treba z davčnimi olajšavami ter ustreznimi kriteriji pri dodeljevanju kreditov vplivati na to, da bo notranja oprema in urejenost lokalov najprimernejša.

Stanje **storitvene obrti** v občini ni zadovoljivo in najbolj zaostaja za potrebami prebivalstva. V letu 1971 je bilo na novo registriranih 17, prenehalo pa je delati 11 obrtnih delavnic, tako da je storitvena obrt dejansko porasla le za 6 obrtnih delavnic. Močno zaostajanje tega področja za splošnim družbenoekonomskim razvojem občine narekuje posebne ukrepe, ki bodo vzpodbudili hitrejši razvoj te dejavnosti. V tej smeri lahko veliko prispeva stimulativna davčna politika in pa zagotovitev primernih zazidalnih zemljišč za gradnjo obrtnih lokalov.

● PREMALO STANOVANJ

Tudi **stanovanjska izgradnja** v občini močno zaostaja za potrebami. Kljub temu, da je bilo v letu 1971 zgrajenih 322 novih stanovanj (v družbenem sektorju 202 stanovanja, v zasebnem sektorju 120 stanovanj) in smo se z dejansko izgradnjo močno približali predvidevanjem srednjeročnega programa (ki predvideva izgradnjo 350 stanovanj na leto) se stanovanjski primanjkljaj v občini stalno veča. Zaradi hitrega naraščanja prebivalstva in zaposlenih bi pri stanovanjskih gradnjah mnogo bolj ustrezala tretja varianta srednjeročnega programa, ki izkazuje potrebo po letni gradnji 400—450 stanovanj v občini. Zaostajanje stanovanjske gradnje se posredno negativno odraža tudi v proračunu občine in proračunu temeljne izobraževalne skupnosti, ki imata zaradi visokega števila zaposlenih s stalnim bivališčem v drugih občinah velik izpad dohodka i znaslova prispevka iz osebnega dohodka in občinskega prometnega davka.

● ČETRTINA ZAPOSLENIH IZVEN OBČINE

Od skupnega števila zaposlenih v občini ima stalno bivališče izven občine okoli 3.000 oseb oziroma ena četrtina vseh zaposlenih. Podatki o plačanem prispevku iz osebnega dohodka zaposlenih, ki imajo stalno bivališče izven občine, kažejo, da so delovne organizacije v občini v letu 1971 nakazale oziroma vplačale v občinske proračune in proračune temeljnih izobraževalnih skupnosti drugih občin okoli 900 milijonov starih dinarjev. Občinski proračun in proračun TIS imata zaradi prej navednega vzroka velik izpad dohodka iz naslova občinskega prometnega davka, saj se okoli 6,5 milijarde starih dinarjev ustvarjenega plačanega sklada v občini odliva izven občine. Izpad teh dohodkov je v letu 1971 znašal okoli 260 milijonov starih dinarjev. Na izpad proračunskih dohodkov vpliva tudi slabo razvit terciarni sektor v občini (gostinstvo, turizem, predvsem pa storitvena obrt), ki zmanjšujejo proračunske dohodke za nadaljnjih 100 milijonov starih dinarjev.

Zaradi takšnega stanja nastajajo velike težave pri pokrivanju potreb splošne in kolektivne potrošnje. To dejstvo potrjuje ugotovitev, da je občina Velenje po narodnem dohodku na 7. mestu izmed 60 občin v Sloveniji, po proračunski potrošnji na prebivalca pa šele na 30. mestu.

Zato je treba nujno podvzeti ukrepe, ki bodo omogočili hitrejši razvoj tako v stanovanjski gradnji kot v terciarnem sektorju. Delovne organizacije morajo pri zagotavljanju sredstev za odpiranje novih delovnih mest obvezno upoštevati tudi tako imenovane posredne naložbe, tj. potrebna sredstva za gradnjo stanovanj in ostalih objektov družbenega standarda.

● ZAPOSLITI DOMAČINE

Pri vključevanju nove delovne sile v proizvodni proces je treba v večji meri kot doslej upoštevati razpoložljivo delovno silo v domači občini. V reševanje te problematike se morajo vključiti vse delovne organizacije ter zavod za socialno zavarovanje in zavod za zaposlovanje, ki sta se doslej preveč izolirano ukvarjala predvsem z lastnimi problemi, ne pa s skupnimi problemi občine.

Sedanje stanje in prihodnji razvoj stanovanjskega gospodarstva v občini narekujeta potrebo po združitvi sedanjih treh stanovanjskih podjetij oziroma enot v enotno stanovanjsko podjetje. Razlogi za racionalnejše in uspešnejše gospodarjenje narekujejo, da sedanjo organizacijsko razdrobljenost na tem področju odpravimo in tako gospodarjenje s stanovanjskim skladom organiziramo na racionalnejši način.

● MLADIM OMOGOČITI STROKOVNO USPOSABLJANJE

Ena izmed najpomembnejših nalog v srednjeročnem programu je tudi zagotovitev potrebnih kadrov in delovne sile za uresničitev nakazanega razvoja. Ugotovljeno je, da je kvalifikacijska struktura zaposlenih v občini slabša kot v republiki, predvsem pri kadrih z visoko, višjo in srednjo strokovno usposobljenostjo, pri čemer je treba upoštevati, da tudi kvalifikacijska struktura v republiki ni zadovoljiva.

Zaradi obstoječega nezadovoljivega stanja in nakazanih perspektivnih potreb, je treba že v letu 1972 pristopiti k izgradnji dodatnih zmogljivosti v poklicnem, srednjem in višjem strokovnem šolstvu in omogočiti mladini naše in sosednjih občin strokovno usposabljanje v skladu z njihovo sposobnostjo in nadaljnjim gospodarsikm in družbenim razvojem občine.

Poleg že obstoječih poklicnih šol rudarske stroke, elektro in kovinarske stroke je treba razviti še poklicni šoli gostinske in trgovske stroke. V okviru srednjega strokovnega šolstva je treba poleg že obstoječega rudarskega in elektro odseka razviti še elektro odsek za šibki in jaki tok ter strojno in tehnično šolo. Potrebe narekujejo, da je treba pristopiti tudi k ustanovitvi višje šole tehniške smeri. Zaradi nerazvitega srednjega in višjega šolstva v občini so se doslej lahko strokovno usposabljali le otroci premožnejših staršev, velika večina mladine pa te možnosti ni imela, kljub želji in sposobnosti za nadaljnjim šolanjem. Podatek, da je na visokih in višjih šolah le 30 odstotkov študentov iz vrst delavskih in kmečkih družin, resno opozarja na nedopustno socialno diferenciacijo, ki izhaja tudi iz nerazvitega srednjega in višjega šolstva v občini.

● NA KOROŠKO ČEZ PLEŠIVEC IN GRAŠKO GORO

Predvideni družbenoekonomski razvoj občine je močno odvisen od prometne povezanosti občine s širšim gospodarskim prostorom. Predvsem bo treba urediti primerno cesto med Velenjem in predvideno hitro slovensko cesto, ki bo potekala po Savinjski dolini. Najkrajša povezava bi bila preko Polzele, približno po trasi že obstoječe ceste Velenje—Ložnica—Polzela.

Cesta Velenje—Dravograd ni zgrajena za težki promet, razen tega je tudi trasa neprimerna. Cesta poteka po dolini Pake in je polna krivin, na nekaterih mestih je zožena in zaradi tega ni primerna za močnejši in varnejši promet. Proučiti je treba možnosti gradnje nove ceste v smeri Velenje—Plešivec—Graška gora—SlovenjGradec. Ta cesta bi bila skoraj za polovico krajša, imeti pa bi morala takšne elemente, ki bi zagotavljali varen in hiter promet tudi s težjimi vozili. To bi bila tudi najkrajša povezava s sosednjo Avstrijo.

Z izgradnjo nove ceste med Velenjem in Šoštanjem je bil rešen problem lokalne povezave, oviro za boljšo povezanost z Gornjo Savinjsko dolino pa predstavlja cesta med Šoštanjem in Gorenjem, ki ni zgrajena za promet s težjimi vozili. Tudi ta cesta je ozka, z ostrimi krivinami, zato jo je treba v perspektivi ponovno rekonstruirati ali celo razmisliti o novi trasi ceste.

Zaradi prometne povezanosti Saleške doline z delom Koroške je treba nujno modernizirati tudi cesto Šoštanj—Šentvid—Crna.

● VODA IZ PONIKVE NAD HUDO LUKNJO

Večina industrijskih podjetij je danes vezana na oskrbo vode iz mestnih vodovodov, zaradi česar je že okrnjena oskrba prebivalstva. Čimprej je treba zgraditi vodno-gospodarski objekt, s katerim bi se akumulirala voda iz Ponikve nad Hudo luknjo. S pomočjo takšnega objekta bi lahko akumulirali nad 10 milijonov kubičnih metrov vode in tako rešili vprašanje oskrbe s pitno vodo in industrijsko vodo za daljše obdobje.

Velik problem v občini je tudi močna onesnažitev vodotoka Pake, v katerega se izlivajo odplake iz Velenja, Pesja in Šoštanja in celotne industrije iz tega območja. Zaradi nevzdržnih razmer je treba čimprej zgraditi kanalski zbiralnik, ki bo odvajal vse odpadne vode do čistilne naprave v Penku in očiščeno vodo v Pako. Tudi za gradnjo kanalskega zbiralnika je že izdelana tehnična dokumentacija in zagotovljen del potrebnih sredstev, z gradnjo bi pričeli že v letu 1972.

● NEZADOVOLJIVE TELEFONSKE ZVEZE

Koristniki telefonskih priključkov v občini ugotavljajo, da sedanje stanje ni zadovoljivo in da predstavlja veliko oviro za hitrejše komuniciranje. Zaradi takšnega stanja je treba podjetju za PTT promet Celje, ki je pristojno za modernizacijo in izgradnjo sistema telefonije v celjski regiji, postaviti zahtevo, da takoj pristopi k reševanju tega problema v občini Velenje. Sedanje stanje in predviden dinamični gospodarsko-družbeni razvoj občine v naslednjih letih narekujeta hitrejše in kvalitetnejše telefonske zveze kot neobhoden delovni in upravni instrument sodobne družbe.

PODMLADEK V VEGRADU

Pridobivanje novih učencev za gradbeno stroko postaja vedno bolj težavno ● Še do predlani je izgledalo, da je Međimurje neusahljiv vir nove mlade delovne sile, vendar je že lani tudi ta vir presahnil.

Po besedah direktorjev zavodov za zaposlovanje v Varaždinu in Čakovcu se v teh krajih še nikoli ni tako intenzivno gradilo. Zaradi tega je lani samo čakovski Gradbeni kombinat sprejel preko 160 novih učencev zidarske in tesarske stroke. Vzrok za nezanimanje mladih za poklice v gradbeništvu pa je treba iskati tudi v našem togem zakonu, ki fantom brez dokončane osemletke ne dovoljuje, da bi se vpisali na poklicne šole. Zato hodijo mladi v Avstrijo, kjer je za uk dovolj 6 razredov osnovne šole. In da je nesmisel še večji, naša država tistim, ki so na ta način izučijo poklica v tujini, ta poklic brez nadaljnjega prizna, seveda v kolikor se vrnejo domov.

Pri kadrovanju mladih si moramo tako pomagati na vse mogoče načine in resnici na ljubo je treba povedati tudi to, da nam pri tem zavodi za zaposlovanje nisov kdo ve kakšno pomoč. Izjema so seveda zavodi v Bosni, kjer je zaenkrat mladine še dovolj.

Pri SGP Vegrad v Velenju se za poklic zidarja, tesarja, slikopleskarja, ključavničarja, avtomehanika in elektroinštalaterja trenutno izobražuje 90 učencev, za naslednje šolsko leto pa bomo sprejeli še 50 novih. V I. izmeni od septembra 1971 do januarja 1972 je bila polovica učencev. Njihov učni uspeh je zadovoljiv, saj znaša 93,3 %. Podoben uspeh pričakujemo tudi od II. izmene.

Pogoji za izobraževanje za prej naštete poklice so pri Vegradu brez dvoma zelo ugodni, saj plačuje podjetje učencu, dokler se nahaja v šoli (poprečno 3 mesece v letu), vso oskrbo v internatu, učenec pa dobiva v tem času še 100 din na mesec. Ostali čas (poprečno 9 mesecev na leto) pa se učenci praktično izobražujejo na naših gradbiščih. V tem času dobivajo nagrade, ki se gibljejo nekako od 620 do 1.000 din na mesec, pač pa glede na uspeh pri delu in leto izobraževanja.

V letošnjem letu nameravamo precej izboljšati delo z učenci, saj se bo z njimi ukvarjalo 7 inštruktorjev, ki bodo prevzeli tudi popoldansko delo v domu. Tu smo preuredili poseben prostor v učilnico, v kateri bodo obvezne učne ure. Upamo, da bomo s tem ukrepom učni uspeh pri naših učencih še popravili. Kar pa zadeva praktično delo izobraževanja, bodo učenci razdeljeni v skupine, ki bodo delale pod strokovnim vodstvom inštruktorjev. Te skupine bodo razen na velenjskem, delale tudi na zunanjih sektorjih, npr. v Ljubljani, Karlovcu in morebiti tudi v Beogradu. To pomeni, da se bo celotna skupina z inštruktorjem vred preselila tja, kjer bo za njo primerno delo.

Seveda nihče ne pričakuje, da bomo sedaj po tem članku dobili dovolj učence iz Šaleške doline in okolice. Vendar je le prav, da se širši krog ljudi seznani s težavami in pogoji izobraževanja za poklic pri Vegradu. Morda se bo sedaj kdo od učencev 8. razreda osemletke lažje odločil za izbiro poklica; s tem pa je naš namen dosežen.

HARI PRAPER

Zidarski poklic je lep... Vegradovi vajenci se praktično usposabljajo

PODPIRAJO ODLOČITVE ZKJ

Člani krajevne organizacije ZB NOV iz Skorna in Florjana so se pred nedavnim zbrali v izredno velikem številu na občnem zboru. To, da je na zbor prišlo skoraj večina članov, ki so povrhu še iz oddaljenih krajev (zbor je bil namreč v Šoštanju), priča, da so nekdanji udeleženci NOB še vedno prisotni v toku družbenih in političnih dogajanj.

Na zboru so poleg organizacijskih vprašanj razpravljali še o težavah bivših borcev. Jože Pirečnik, predsednik krajevne organizacije ZZB NOV, pa je v svojem poročilu med drugim povedal, da se člani zavedajo kolikšen je bil njihov delež v drugi svetovni vojni. Zato ni čudno, da se še danes kažejo posledice teh naporov. Občnega zbora se je udeležil tudi Filip Lesnjak, predsednik občinskega odbora ZZB NOV in dejal, da med člani borčevske organizacije še vedno vlada tovariško vzdušje, prav takšno, kot je bilo v času vojne vihre.

Na občnem zboru so dali soglasno in popolno podporo politiki ZKJ in tovarišu Titu. Dejali so da je potrebno energično in enkrat za vselej narediti konec intrigam, preprečiti poskuse razdora bratstva in enotnosti naših narodov, ker je to bratstvo stkano v najtežjih dneh zgodovine jugoslovanskih ljudstev. Nerazumljivo je, da bi za umazane interese posameznikov žrtvovali tisto, kar smo si izbojevali za ceno življenj naših najboljših sinov.

Josip Povše

Trgovsko in proizvodno podjetje »ERA« Velenje

razglaša

naslednji prosti delovni mesti

- **VODJA ARANŽERJEV**

  Pogoj: aranžerski tehnik, 5-letna praksa

- **ARANŽER**

Prošnje pošljite na upravo podjetja, Jenkova c. 6, Velenje.

Razglas velja do zasedbe delovnih mest.

Naši alpinisti o sebi

PIŠE DUŠAN KUKOVEC

V EIGER NIKOLI VEČ

Glede na to, nam je bil ta počitek še posebno po prečuti noči kar dobrodošel.

Z zahajajočim soncem so mi misli poromale v čas, ko so na tej polici umirali naši predhodniki, po katerih je bivak dobil to ime. Bolj kot kdajkoli sem si želel ponovnega srečanja s soncem, ko bova naslednjega dne zopet v ledu. Lepo sončno vreme nama je v tem momentu bilo najmočnejša moralna opora. Pomenil pa je za nas v dani situaciji tudi simbol življenja.

Ni bilo dolgo, ko sva se z Janezom zleknila na polivinil — spalne vreče so namreč ostale pod steno. Tako naju je od snega izoliral le ta polivinil. Tik pred spanjem sem še zavaroval Janeza, ker je spal na robu prepada. Potem sva takoj zaspala. Toda ne za dolgo... Prebudilo me je strašno smrčanje utrujenega Janeza, takrat sem tudi zaznal, da imam precej otrple ude. Sneg pod nama se je talil, bilo je mokro, toda kljub temu sva spala kakšnih 8 ur.

Čim sva se zbudila v ranem jutru, sva videla, da nama je vreme naklonjeno — nebo je bilo jasno, le po dolini Grinvalda so se trgale rahle meglice, v čemer sem videl kal prihajajoče nevarnosti v obliki kakšne nevihte. Da bi le ne bilo kaj bolj trajnega, sem si mislil, saj majhna nevihta je tako rekoč vsakdanja slika vremenskih razmer v steni Eigerja.

Toda kljub vsemu, pohiteti je bilo potrebno. Z Janezom sva se brž po zajtrku spustila v »tretje ledišče«, ki s svojim naklonom 65° zahteva precej zbranosti in pazljivosti, je pa tudi izpostavljeno pred padajočim kamenjem. Hitro sva napredovala vse do treh četrtin rampe, kjer naju je ustavil vertikalen kamin, po katerem je lila voda. Po njem je potekala nadaljnja smer. Janez je bil že odločen za vstop, ko sem ga prekinil z idejo, da bi se kaminu raje izognila, saj bi dejstvo, da bi bila skupaj z opremo v hipu mokra, lahko porazno vplivalo na nadaljnji potek plezanja. Vedel sem za varianto, ki vodi desno od kamina pod strehami navzgor skozi previse 6 stopnje, zato sem se odločil raje za to varianto. Nisem napačno sodil, kljub navidez težkemu in izpostavljenemu mestu se mi je kasneje zdelo to še najbolj varno mesto v severni steni Eigerja. Tukaj sem bil varen pred plazovi in padajočim kamenjem, katerega v Eigerju ni nikoli manjkalo.

(Dalje prihodnjič)

PIŠE FRANC VERKO

V SEVERNI STENI GORE STRAHOV

Povedal je, da vode nikjer ne vidi. Ko sem prišel do njega sva vse pregledala na desni in levi strani te police, a vse zaman. Ura je bila okrog 10 zvečer. Izčrpana in žejna sva izgubila vse upanje, da bova stala kdaj na vrhu Trollyggena. Poiskala sva mesto za bivak, zabila kline za samovarovanje in se na kratko vpela. Ker sem jaz izbiral, sem mu hotel vrniti dobroto iz Paklenice in mu odstopil boljše mesto. Namreč ko sva plezala Klin, je Ivek visel v šlingah, jaz pa sedel in spal. Tu pa je bilo narobe, le da je bilo zame toliko bolje, da sva bila pod celzaku stisnjena, pa mi je bilo topleje. Kljub lakoti se jesti nisva upala, saj je bilo pred nama še en cel dan in pol težkega plezanja. Kot mrtva sva zaspala vse do 8. zjutraj. Zjutraj pa nisem čutil nobene noge in sva jih z Ivčem dolgo masirala, da sva lahko zopet stopila naprej. In tako je jutranja uganka rešena. Ko se za silo razgibava mi že tovariš začne izginjati izpred oči. Pogosti zveni vponk in zabijanje klinov me naredijo tako budnega, da ga previdno varujem ter gledam z glavo navzgor, kot da bi štel zvezde. Vedela sva da se bo zopet začelo plezanje, katerega ne moreva več primerjati z alpinističnimi užitki, temveč z nečloveškim garanjem. Ta raztežaj je še bil malo lažji, nato pa se je znova začelo. Skala je postala mokra in algasta. Ko sem preplezal do mesta, na katerem sem nekoliko lažje stal, sem jo lizal, kot da bi bila namazano z medjo. Tudi prijatelju ni bilo do smeha. To je bil blaten 40 m previsen žleb, ki je zahteval skrajno previdnost in umirjenost prostega plezanja VI. težavnostne stopnje. Ivek ga je naskočil nekam zelo razpoloženo. Verjetno je želel čimprej priti skozi. Nobeno plezalno orodje mu ni moglo pomagati, razen nebeški kavlji, katerih naša odprava ni zmogla. Nisem se ga upal ogovarjati, saj je bil cel koncentriran v plezanje. Štant sem močno ojačal, tako da bi ga lahko obdržal, pa kaj, ko to ne bi nič pomagalo, saj je bil visoko že kakih 20 m tako, da bi bil verjetno padec smrten. Pri sebi sem preklinjal, zakaj mora ravno proti vrhu biti vse tako neznosno. Bil sem verjetno enako napet kot soplezalec. Približno po eni uri je napetost popustila.

(DALJE PRIHODNJIČ)

JE VELENJE RESNIČNO MESTO MLADIH

Velenje — novo, mlado mesto z mnogimi novimi hišami, parki, igrišči in prebivalci, ki so se sem priselili iz vse Jugoslavije. Skratka pojem mladosti.

Kje pa se odraža mladost, kje prisotnost mladih? Skoraj nikjer. Morda so prisotni le na plesih, v lokalih in tu pa tam v kakšni kulturni, politični ali športni organizaciji. Je bilo to pregrobo rečeno? Vsekakor ne. Razen redkih izjem, so mladi dokaj pasivni, čeprav se mnogi med njimi sprašujejo, zakaj je Velenje tako pusto mesto. »Saj ni,« boste ugovarjali. Resnično, tistemu, ki se zna zaposliti in zabavati, ni dolgčas. Toda zdi se mi, da je vse preveč tistih, ki iščejo zabavo v lokalih ob cigaretah in pijači. Dajte nam mladinski klub, se bo kdo oglasil. Res, vzeli so nam ga pred leti, toda priznajmo, da je bila dejavnost v zadnjem obdobju v klubu zelo klavrna. Kdo je kriv za to? Največ kritike leti na nas mlade in upravičena je. Če nam bodo občani pripravljeni zgraditi nov klub, se jim bomo najlepše oddolžili samo z raznoliko dejavnostjo. Toda mladinski klub ni edina pot do razvedrila in izvenšolske dejavnosti. Kaj pa kultura, šport in druge organizacije?

Le malo mest v naši državi se lahko pohvali s tolikimi športnimi objekti kot Velenje, toda množičen šport je še vedno v povojih. Res je, da bi rabili še dve telovadnici, vendar kje tiči pravi vzrok nezadostne telesne aktivnosti našega občana? Da, v organiziranosti, v povezanosti staršev, pedagogov in mladine. Prepričana sem, da bi le s takim skupnim prizadevanjem dosegli cilj in bili bi vsi zadovoljni. Poleg zdravja bi si mladi pridobili delovnih navad in marljivosti. In kaj si naj družba še bolj želi kot takšnih ljudi? Gotovo ji niso v ponos pobalinska obnašanja in prestopništvo. Marsikdaj se zdrznemo ob pogledu na izruvane koše za smeti, razbite šipe, preteptane zelenice in počečkane hiše.

Kaj je bilo storjenega proti temu?

Otroku je treba že v rani mladosti vnesti osnovno srčno kulturo in pravilen odnos do sočloveka. Če pa dosežemo to, smo dosegli največ kar lahko. Zato ne odlašajmo preveč. Storimo prve korake ne glede na to ali ima vsaka šola, ustanova ali podjetje dovolj materialnih sredstev. Mlad človek ima vedno dovolj časa, da se poleg obveznosti ukvarja še s svojim konjičkom, pa naj bo ta kakršenkoli. To je pogoj, da si bo razvil svoje umske in fizične sposobnosti. Zatorej starši pošljite svoje otroke na športna igrišča, k taborniko m, modelarjem itd. in trenerji, vaditelji, učitelji jih bodo radi sprejeli. Otroci se bodo navezali na sotovariše in zaupali staršem in učiteljem.

Le tako se bo ustvarila nevidna vez med ljudmi, kar pa je edini pogoj za vsestranski razvoj naše družbe. Vsi bomo zadovoljni in nič več ne bo pregrad med starejšimi in mladimi. Kar pa je najvažnejše, Velenje bo resnično postalo mesto mladih ljudi, ne pa le fraza. To bo dokazovala njihova aktivnost.

N. ZAVOLOVŠEK

AKCIJA MLADIH SAMOUPRAVLJALCEV

V delovnih organizacijah naše občine je zaposlenih blizu štirj tisoč mladih. Mladinska organizacija pa ugotavlja, da z njimi premalo sistematično delajo. Sicer je res, da so mladi do ekonomskih ali političnih razmer kritični. Vsak član mladinske organizaicje pa bi moral vedeti, da je za vsa dogajanja znotraj kolektiva in v družbi soodgovoren tudi posameznik, zato ne bi smeli biti le kritični, ampak bi morali težiti k spreminjanju vseh pojavov, ki hromijo gospodarski, samoupravni in socialistični razvoj.
aktivov iz delovnih organizacij so imenovali obliko usposabljanja mladih za samoupravno in družbeno politično delovanje — akcijo mladih samoupravljalcev. Z njo želijo vsaj delno usposobiti zaposleno mladino za aktivno samoupravno in družbeno politično delo. V vseh aktivih Zveze mladine v delovnih kolektivih so zaradi tega priredili razgovore in predavanja.

Na občinskj konferenci Zveze mladine pa ugotavljajo, da v nekaterih delovnih organizacijah mladina še ni pristopila in pospešila akcijo mladih samoupravljalcev. Pravijo, da so za uspešno izvedbo akcije poleg vodstev mladinskih aktivov odgovorne tudi vse ostale subjektivne sile in vodstva podjetij.

J. K.

NAJBOLJŠI MLADINCI IZ RLV V PLANICI

Sindikalna organizacija velenjskega rudnika je sklenila, da bo delovnim članom mladinske organizacije omogočila izlet na svetovno prvenstvo v Planico. Tako so iz vsakega aktiva zbrali 7 najbolj delavnih in marljivih mladincev, ki so si ogledali planiške polete.

Odločitev rudniške organizacije sindikata, da omogoči izlet najbolj delavnim mladincem, je dokaz da v rudniku obe družbenopolitični organizaciji tesno sodelujeta.

Marta Vovk

SLABŠE DELO V TERENSKIH AKTIVIH

Pred nedavnim je bilo v Šmartnem ob Paki posvetovanje predsednikov terenskih aktivov Zveze mladine. Takšna posvetovanja imajo mladj iz naše občine vsakič v drugem kraju.

Na zadnjem posvetovanju so ugotovili, da niso uresničili vseh sklepov, ki so jih sprejeli na prejšnjem posvetu. Iz neznanih vzrokov je zamrla dejavnost mladih na Plešivcu, v Cirkovcih in Paki pri Velenju. Ugotovili so tudi, da ostali terenski aktivi zadnje čase ne delajo tako dobro kot so poprej.

Udeleženci so na posvetovanju sprejeli akcijski program za april in maj. Predvidevajo, da se bodo udeležili tekmovanj za Kajuhov pokal, ob 27. aprilu in 1. maju pa bodo po okoliških hribih kurili kresove. V mesecu mladosti bodo pripravili srečanje mladih iz Šaleške doline v Zavodnjah. Domačinj pa bodo ob tej priliki organizirali tekmovanje na temo Šaleška v NOB.

Republiškj konferenci ZMS so predlagali, da dodeli Stanetu Tepeju iz Škal in Francu Martinšku iz Šaleka posebno priznanje, ki je namenjeno mladim družbenim delavcem. Vlada Videmška pa predlagajo, da bi bil v delegaciji, ki bo za rojstni dan obiskala tovariša Tita.

V. V.

ŠOFERJEM BENEFICIRANA DELOVNA DOBA

Člani velenjske podružnice združenja šoferjev in avtomehanikov so imeli prejšnjo soboto letno skupščino ● Ta je sovpadala v 50-letnico obstoja njihove stanovske organizacije.

STANE ČAS, predsednik velenjske podružnice združenja šoferjev in avtomehanikov.

Poklicni šoferji in avtomehaniki iz Šaleške doline se srečujejo pri svojem delu s številnimi težavami. Nanje so na konferenci tudi opozorili. Čeprav se že več let ubadajo s skrajšano delovno dobo, ta za njih še vedno ni rešena. Šoferski poklic zahteva več kot sedem-urni delavnik, čeprav ponekod menijo, da bi morali voznikom motornih vozil urediti enake delovne pogoje kot drugim zaposlenim. Kaj težko si je zamisliti šoferja, ki vozi tovor v Gevgelijo pa bi delal le sedem ur. Potem tovor ne bi prišel pravi čas tja, kamor je namenjen. Stanovska organizacija že vseskozi opozarja pristojne, da šofer ne more vzdržati 40 let za volanom, zlasti ne ob tolikšnem prometu in slabih cestah. Voznikom bi pravzaprav morali upoštevati le nadurno delo in zelo malo bo poklicnih šoferjev, ki ne bi mogli dokazati, da so v 35 letih opravili več dela kot ostali delavci pri 40 letih dela.

Predsednik podružnice **Stane Čas** je med drugim povedal, da se organizacija šoferjev in avtomehanikov trudi, da bi vzgojili dobre in zanesljive šoferje, ki bodo z odgovornostjo opravljali svoje delo. »Žal pa smo po uspešni vzgoji kadra doživeli razočaranje,« je dejal Čas. »Ukinjena obvezna strokovnost je bila za nas resni udarec. Medtem, ko se povsod zahteva od delavcev vedno več, se naenkrat od šoferjev ni zahtevala niti osemletka. Ceste pa so čedalje bolj obremenjene, polne najrazličnejših vozil. To reko vozil pa kvarijo šoferji, ki se med seboj bistveno razlikujejo, ker vozijo eni več ali manj za razvedrilo, drugi pa za svoj vsakdanji kruh. Naša organizacija zadelj tega skrbi, da so šoefrji čim bolj strokovno usposobljeni.« Zadnje dni aprila bo več šoferjev polagalo izpite za pridobitev kvalifikacije. Izredno pa je uspelo tudi predavanje iz cestno prometnih predpisov, ki ga je organiziral upravni odbor ZŠAM Velenje. Predavatelju Alojzu Ferlinu so se na letni konferenci zahvalili, ker so bili poslušalci z njim zadovoljni.

Še naprej se bodo prizadevali, da izven organizacije ne bi bilo nobenega poklicnega šoferja in avtomehanika. Včlanijo pa se lahko tudi amaterji. Poleg te naloge so v svoj program za letos zajeli še predavanja o cestno prometnih predpisih in motoroznanstvu, testiranje vseh članov in praznovanje 13. julija — stanovskega praznika.

Na letni konferenci sta predsednik Stane Čas in tajnik Mirko Škorjanc podelila odlikovanja članom. **Zlato značko je dobil Janko Oštir,** srebrno Stane Javornik, Ivan Dolinšek, Anton Sitar, Gabrijel Založnik, Peter Kovač, Ivan Delopst, Vladislav Korošec, Jože Švent, Jože Pirnat, Milan Pačnik, Ivan Seme, Marjan Švent, Leopold Ivenčnik, Viki Jakob, Stane Markovič, Martin Žager in Blaž Rotnik, za desetletno delo pa so bili odlikovani Franc Zabukovnik, Avgust Ocepek, Martin Žunter, Štefan Borovnik, Mirko Jamnikar in Anton Kovač.

L. N.

AKTIV MLADIH NOVINARJEV

Pred nedavnim so pri občinski konferenci Zveze mladine Velenje ustanovili aktiv mladih novinarjev. V njem bodo združili vse mlade dopisnike iz občine in poskrbeli, da si pridobijo osnovno znanje o novinarskem delu in dopisujejo v časopise o dejavnosti Zveze mladine in njenih problemih ter še o drugih dogodkih iz kraja, kjer člani aktiva mladih novinarjev živijo.

V aktivu je še premalo članov. V njega niso vključeni mladi iz nekaterih šol, delovnih organizacij pa tudi iz terena. Ker postaja delo v aktivu mladih novinarjev vse bolj zanimivo, pričakujejo, da se bodo v njega vključili tudi drugi mladinci.

Poleg dopisovanja bodo razgovore s poklicnimi novinarji in si ogledali kako se tiska časopis.
Občinska konferenca ZMS vabi mladince in mladinke, ki želijo postati člani aktiva mladih novinarjev, da se vanj vključijo.

J. K.

MLADINSKI KVIZ »ŠALEŠKA MED NOB«

V sredo, 22. marca 1972 je bil v sejni dvorani občinske skupščine Velenje kviz, na katerem je sodelovalo več ekip iz osnovnih šol Šaleške doline.

Kviz je bil res zanimiv. Mladinci so tekmovali zelo zagrizeno in je bilo tudi težko izbrati zmagovalca. Zasluženo so zmagali mladinci druge ekipe osnovne šole Miha Pintar Toledo iz Velenja. Prvi trije so dobili knjižne nagrade, ostali pa kemične svinčnike kot tolažilne nagrade.

Vendar bi lahko k temu tudi nekaj pripomnili. Kviz je bil res dobro pripravljen, vendar je kljub vsemu prišlo do zapletov, katere je povzročila ekipa III. osnovne šole. Napaka organizatorjev pa je le v tem, da tega niso pravočasno rešili in je seveda prišlo na koncu do neprijetnega nesporazuma.

Organizatorji so naredili še eno napako; niso namreč pripravili dodatnih vprašanj in so jih sestavili kar med kvizom. To vsekakor ni bilo pravilno.

Seveda to ni bil kviz, kjer bi se potegovali za milijone, temveč le za znanje mladih o Šaleški dolini in njenih žrtvah med NOB.

Darja Joger

ŠKALČANI ČETRTI

Republiška konferenca Zveze mladine je lani razpisala tekmovanje za najboljši terenski mladinski aktiv. Tekmovanje se je že končalo, mladinci iz Škal pa so v tem slovenskem tekmovanju bili četrti. Čestitamo!

AVTO MOTO DRUŠTVO »ŠALEŠKA DOLINA« VELENJE

prireja 17. aprila 1972 ob 17. uri
v gimnaziji Velenje

TEORETIČNI DEL TEČAJA ZA VOZNIKE MOTORNIH VOZIL A IN B KATEGORIJE

S prijavami pohitite, ker je število prijavljencev omejeno. Prijave sprejemamo vsak dan od 8. do 17. ure v pisarni AMD Velenje, Celjska cesta 4.

KDOR DOBRO IN HITRO KUPI DVAKRAT PRIHRANI

ZATO KUPUJTE V

VELEBLAGOVNICI

Na dvajsetih oddelkih moderne veleblagovnice kupujete varčno

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO

TEHNO-MERCATOR

CELJE

Vaši prispevki za p.p.89

VOZNIKI IN SEMAFORJI

Čeprav Velenje ni velemesto, se po cestah vsak dan pelje na stotine avtomobilov. Z razvojem industrije se je povečalo število zaposlenih, narastel pa je tudi promet. V podjetjih Šaleške doline dela na tisoče delavcev, ki se redno vozijo v službo ali iz nje z avtomobili, kolesi in motorji.

Človek ima neprijeten občutek, ko se pelje po naši novi glavni cesti proti križišču, kjer se cesta odcepi proti tovarni Gorenje. Mnogokrat semaforji na tem križišču ne delajo in promet se razvija po svoje. Če imaš srečo in naletiš na ljubeznivega voznika, ki poleg ljubeznivosti tudi dosledno upošteva prometne predpise in ve kdaj ima prednost kdaj pa ne, boš lahko brez skrbi zapeljal čez križišče. Največkrat pa vozniki na tem križišču niso preveč vljudni in so zelo nepazljivi. Res je, vsakemu se po opravljenem delu mudi domov. Vendar bi bilo dobro, da bi se zavedali, da jih lahko ravno zaradi naglice doleti huda nesreča, saj vemo, da je bilo prometnih nesreč na tem križišču že precej.

Po mojem zadeva ni dosti boljša, kadar promet usmerjajo semaforji. Kljub semaforskim lučem, ki močno svetijo, mnogo voznikov pri rdeči luči zapelje čez križišče. Res, da je morda ravno takrat cesta prazna, kaj pa bi bilo, če bi v istem trenutku pripeljal v križišče voznik, ki ima prednost?

Lepo in prav bi bilo, da bi se vozniki na tem križišču zavedali, da so šoferji ne pa avtomobilski dirkači.

Marta Vovk,
RL Velenje

Velenje spet čisto mesto

V prejšnji številki Šaleškega rudarja smo objavili članek: »Velenjčanom v premislek.« V njem smo prosili prebivalce Velenja, da skušajo po svojih močeh vplivati na tiste, ki jim ni mar izgled mesta. Upali smo, da bomo v ljudeh vzbudili željo po urejenem in lepem mestu.

Prijetno pa smo bili presenečeni, ko smo v zadnjih dneh marca zagledali na mestnih zelenicah mladino z vseh osnovnih šol, gimnazije in Rudarskega šolskega centra, ki je pobirala papir in grabila zelenice. Mladi so med seboj kar tekmovali. Zadostovalo je nekaj dni in mesto je sijalo od čistoče, zelenice so s svojo nežno zeleno barvo vplivale na oči. Nikjer ni bilo videti nobenega papirčka in druge navlake. Zanimiva je izjava enega izmed mladincev, ki smo ga med akcijo vprašali, kaj meni o njej: »Pobiramo smeti, grabimo zelenice in čistimo mesto, da bi sebi in drugim dokazali, da želimo živeti v kulturnem in urejenem mestu in da bi znali potem to čistočo in parkovno disciplino tudi ohraniti. Želimo, da bi vsak občan odvrgel svoj odpadni papirček v zato določen košek za smeti in da bi bilo tudi teh koškov dovolj nameščenih.« Kakor vidimo, je med mladimi veliko takih, ki imajo pravilen hortikulturni odnos do mesta, do zelenice, do narave. Naša naloga pa je, da bomo v mladini ta odnos vzbujali in ga gojili še naprej!

Šolska mladina pa tekmuje med seboj tudi v urejanju okolice svojih šol. Po tej akciji lahko rečemo, da imajo vse šole svojo okolico res lepo in vzorno urejeno!

Da, take akcije smo si vsi želeli. Kakor smo izvedeli, so bili pobudniki zanje ravnatelji velenjskih šol, ki so se na pobudo direktorja šolskega centra Iva Jamnikarja sestali in se dogovorili, da bo vsak razred dve šolski uri čistil zelenice. Mladina pa je dokazala, da bo sledila zgledu svojih očetov, ki so s skupnimi močmi gradili naše lepo mesto. Pobudnikom te akcije in mladini se zahvaljujemo in jih pozivamo, da bi tudi naslednjo pomlad ponovili to delovno akcijo. Naj bi ta v bodoče postala tradicionalna, ki bi vsem dokazovala, da Velenje želi ostati še naprej najlepše mesto.

Hortikulturno društvo
Velenje

DOM NA SLEMENU

se priporoča za obisk

Vsako soboto in nedeljo
domača glasba

Kdaj bo dograjena III. osn. šola v Velenju?

1. novembra se je začel pouk v III. osnovni šoli v Velenju. Vanjo se je iz obeh osnovnih šol preselilo okrog 600 otrok. Pouk poteka od 1. do 4. razreda v dveh izmenah, od 5. do 8. pa samo dopoldne.

Vse bi bilo lepo in prav, če bi imela šola telovadnico. Vsi želimo vsestransko razvitega otroka, kar pa je pri teh pogojih dela nemogoče. Ker nimamo telovadnice, v ta namen uporabljamo avlo šole. Ta prostor je sredi šolskega poslopja in neprimeren za pouk telesne vzgoje. Pri telesni vzgoji se mora otrok sprostiti, kar povzroča nemir in je zaradi tega zbrano učno-vzgojno delo v učilnicah nemogoče. Poleg tega so tla v avli trda, kar kvarno vpliva na razvoj otrokovih nog.

Starši na roditeljskih sestankih in govorilnih urah vprašujejo, zakaj nima šola telovadnice. Tako bi lahko vprašali in zahtevali telovadnico na zboru volivcev, ki je bil v petek, 24. marca. Za telovadnico smo se na zboru volivcev zavzemali le prosvetni delavci. Kje ste bili starši? Ali ni prav vaš otrok najbolj prikrajšan? Ali se niste ob referendumu odločili z »DA« za popolno III. osnovno šolo — torej tudi s telovadnico. Zato še enkrat vprašujemo: KDAJ BO DOGRAJENA III. OSNOVNA ŠOLA?

Učiteljski kolektiv
III. osnovne šole
Velenje

Kje so tiste stezice...?

Po delovni akciji mladine naših šol, motijo zelenice samo še shojene poti, ki prepredajo mestne zelenice kakor pajčevina. Vsem se navadno mudi. Zakaj po cesti, ko je preko zelenice pot krajša in hoja prijetnejša? Toda tudi tega se bomo morali odvaditi. Tista minuta, ki si jo pridobimo s prečkanjem zelenice pač ni vredna toliko kot denar, ki ga občinska skupščina porabi za ponovno urejanje zelenic in truda vrtnarja, ki mora vsako pomlad razrahljati zemljo in ponovno sejati travo. Če si želimo mehke hoje po trati, bomo pač odšli na izlet v naravo, kjer bomo uživali tudi v prelepih barvah prebujajoče se pomladi.

Večina poti po mestnih zelenicah je že preoranih in presajenih. Žal pa so jih vrtnarji morali zavarovati z bodečo žico, da bi tisti, ki jim ni mar videz mesta, ne mogli na zelenice. Upamo in želimo, da bi tudi ti dobili pravilen odnos do mestnih površin in bodo lahko vrtnarji bodečo žico odstranili.

V parkovnih nasadih že cvetijo prve cvetice. Res lep je pogled na nasade cvetja pri delavskem klubu, pred občinsko zgradbo, podružnico ljubljanske banke in drugod. Ko bodo zacveteli tulipani, bo slika popolna. Žal pa je med nami še mnogo takih, ki mislijo, da je javni nasad samopostrežna cvetličarna brez blagajnika in tulipane neusmiljeno trgajo, posebno še, če jih pot zanese mimo v poznih večernih urah.

Tudi letos bodo podobno kot lani, fantje iz šolskega centra ponoči stražili te nasade. Naj ne bo med nami takih, ki jih bodo ti smeli fantje zalotili pri nepoštenem delu in jih pozneje javno razkrinkali v Šaleškem rudarju.

M. G., Velenje

V restavraciji JEZERO

igra aprila kvartet »LUX«

- vsak dan od 18. do 23 .ure
- v soboto od 20. do 1. ure
- ob nedeljah od 17. do 22. ure
- glasbe ni ob torkih

Gostinsko podjetje Paka Velenje pa obvešča cenjene goste, da je zopet na voljo ob Velenjskem jezeru

MINI GOLF

Ta je v aprilu odprt od 12. do 19. ure, ob ponedeljkih pa je zaprt.

Pridite ob Velenjsko jezero in se razvedrite ob prijetni glasbi. Rekreacijo pa si poiščite pri partiji mini golfa.

Vabi kolektiv restavracije Jezero!

Ob 27. aprilu — dnevu ustanovitve OF,

čestitajo vsem delovnim ljudem kolektivi

ELEKTRO GOSPODARSTVA
Maribor

Svetovni mesec skrbi za srce

Svetovni dan zdravja, ki ga prirejajo vsako leto 7. aprila na obletnico, ko je bila sprejeta ustanovna listina Svetovne zdravstvene organizacije, bo letos posvečen skrbi za zdravo srce. »Vaše srce — Vaše zdravje« je to pot geslo Svetovne zdravstvene organizacije. Ta dan bo tudi znamenje za začetek SVETOVNEGA MESECA SKRBI ZA SRCE, ki ga organizira Mednarodno društvo za kardiologijo. Mednarodna kardiološka zveza in Svetovna zdravstvena organizacija.

Osnovno geslo SVETOVNEGA MESECA SKRBI ZA SRCE se dobesedno glasi »od raziskav do preprečevanja«, toda v posameznih državah se lahko uporabljajo tudi gesla v drugih oblikah, prilagojenih krajevnemu jeziku in navadam. Geslo pa naj opozarja na nujno potrebo, da skupnost sprejme načrt za preprečevanje srčnih bolezni na trdnem temelju znanstvenih dognanj.

Namen tega meseca je, da se širom po svetu nazorno pokaže, da je nadloga bolezni srca in žilja razširjena skoraj vsepovsod, čeprav je v nekaterih predelih sveta še prav posebno »pereče« vprašanje. Vsak mora biti poučen o splošnem dejstvu, da so te bolezni na prvem mestu med smrtnimi vzroki pri odraslih v mnogih državah, da so po vrstnem redu pred rakom, nezgodami, jetiko in drugimi boleznimi. Ishemične srčne bolezni npr. so dosegle že takšno epidemično prostranjenost, posebno še v industrijskih deželah, da s svojimi udarci prizadevajo vedno mlajše letnike. Prezgodnje smrti pri ljudeh, ki so na višku svojih delovnih moči, zahtevajo v resnici »neodložljivo spremembo pogledov«, ki je nobena država ne sme opustiti. Dežele v razvoju in tropske pokrajine po svetu so podobno prizadete zaradi zvišanega krvnega pritiska in srčnih obolenj v zvezi z revmatično vročico ali Chagasovo boleznijo, da omenimo samo nekatere.

Seznanjenje javnosti, vzgajanje in zbujanje zanimanja ali, drugače rečno, pridobivanje za atraktivno sodeloavnje — to je prva naolga v tem mesecu. Druga pa je, spodbujati zdravstvene delavce, da se pripravijo za splošen napad na vsej bojni črti proti temu naraščajočemu ogrožanju, da pripomorejo k usmeritvi nadaljnega delovanja na preprečavnje in obvladovanje bolezni srca in žilja in da odkrivajo povzročitelje ter načine nastajanja bolezni, kolikor še niso razjasnjeni.

Nadaljnja naloga je doseči aktivno udeležbo in sodelovanje med zdravstvenimi delavci in najširšo javnostjo zaradi medsebojne pomoči pri ustvarjanju ugodnega okolaj za raziskovalno delo, za študije o prevenciji, izdelavo filmov in za zbiranje skladov, potrebnih za usklajeno delo na državni in mednarodni ravni. Očitno je, da moramo končno rešitev zapletenih in truda polnih vprašanj o srčnih boleznih pričakovati od laboratorijev in znanstvenikov. Seveda pa poda mora pri zdravljenju stati v prvi obrambni črti dobro poučen bolnik in njegova družina. Če posameznik ne bo dobro poučen o tem, kako mora ravnati, da si bo varoval zdravje, če ne bo mogel presoditi, kdaj potrebuje pomoč, in če ne bo vedel, kam naj se za ustrezno pomoč obrne, potem tudi precejšen del svetovnega zdravniškega znanja ne bo prišel do praktične veljave.

Srčna bolezen zdavnaj ni več samo degenerativna motnja, spremljevalka starih ljudi, proti kateri ne moremo storiti dosti ali pa sploh nič. To je epidemija našega stoletja. Njeno pustošenje lahko vsaj zaustavimo ali omejimo, če ga že popolnoma ne odpravimo. Prekasno smo začeli razmišljati o tem, kaj družba lahko napravi, da bi preprečila onesnaževanje in si ohranila zdravo okolje. Nikar ne delajmo iste napake pri pripravah za boj proti srčnim boleznim. Naši mladi, starejši in prihodnji rodovi so v nevarnosti. Bolezni srca in krvnega žilja niso več samo strogo medicinsko in znanstveno področje; postale so družbeni problem z resnimi človeškimi in gospodarskimi zapetljaji.

SVETOVNI MESEC ZA SRCE v aprilu 1972 pa naj pomeni samo začetek za nenehno in vztrajno, široko razvejano dejavnost. Zato pa moramo pri tem sodelovati prav vsi.

Mednarodno
društvo za
kardiologijo

NAJBOLJŠI ŠPORTNIKI OBČINE VELENJE V LETU 1971

ROMAN PUGEL

Roman Pugel je član velenjskega judo kluba in zaposlen kot elektrikar pri rudniku. 25-letni Pugel že več let vadi sebe in druge tekmovalce belih kimon. Je član prve ekipe, ki tekmuje v slovenski judo ligi, kjer se letos borijo za uvrstitev v zvezno ligo. Med posamezniki je eden najboljših slovenskih judoistov težke kategorije.

»Kot republiški prvak želim, da bi se dobro uvrstil na državnem prvenstvu v Zagrebu. Ekipi, za katero nastopam pa, da bi se uvrstila v vrh slovenske lige.«

DUŠKA FIŠER

18-letna dijakinja velenjske gimnazije Duška Fišer se že več let ukvarja s kotalkanjem. Lepe uspehe je dosegla v paru z znanim velenjskim kotalkarjem Francijem Blatnikom in tudi kot posameznica se vedno bolj uveljavlja v tem zahtevnem in gracioznem športu. Zelo dobro se je uvrstila na lanskem mednarodnem kotalkarskem kriteriju, kjer je sodelovalo 8 držav in je bila enajsta med dvajsetimi nastopajočimi. Na državnem prvenstvu pa je dosegla 3. mesto.

»Kotalkala bom le še za rekreacijo. Posvetiti se mislim vzgoji mladih kotalkarjev. Upam, da bom s svojim znanjem in opravljenim trenerskim izpitom lahko veliko pomagala razmahu kotalkanja v Velenju.«

ŠTEFAN KAC

Štefan Kac je že od ustanovitve član rokometnega kluba Partizan Šoštanj in ima veliko zaslug za razvoj rokometa v tem mestu. Ko je igral pri zveznem ligašu v Celju, si je dobil dosti tekmovalnih izkušenj, ki jih je prenesel kot igralec in trener med domače rokometaše. Rokometni klub iz Šoštanja že tri leta uspešno nastopa v slovenski ligi.

»Želel bi predvsem, da bi se razmere v rokometu v naši dolini uredile. V Šoštanju naj se razvija moški rokomet, v Velenju pa naj se posvetijo bolj ženski rokometni ekipi. Če bomo uspeli moštvo okrepiti, se bomo v prihodnje potegovali za najvišji naslov. Moja osebna želja pa je, da se poškodba na nogi ne bi ponovila.«

JOŽE ZALUBERŠEK

Dvigalec uteži, 24-letni strojni tehnik iz rudnika JOŽE Zaluberšek, se je že kot mladinec odlikoval v tej zelo zahtevni športni disciplini. Štirikrat je bil mladinski državni prvak ter republiški prvak pri *članih v lastni kategoriji. Dosegel* je osebni rekord 322,5 kg v triatlonu. Zaluberšek je član ekipe težko atletskega kluba Rudarja, ki je na vrhu lestvice druge zvezne lige in bo prihodnje leto nastopala v najvišjem jugoslovanskem tekmovalnem razredu. V ekipi Rudarja je bil Zaluberšek v pretekli sezoni nepogrešljiv tekmovalec. Zmagal je v vseh dvobojih in doprinesel veliko k uspehu, ki so ga zabeležili dvigalci uteži velenjskega težko atletskega kluba.

»Želim doseči osebni rekord 330 kg. Ta šport cenim zato, ker o uspehu odločajo kilogrami in borba s samim seboj. Želim, da se uvrstimo v I. zvezno ligo ter da bi bili deležni večjega razumevanja v svojih delovnih organizacijah pri dodeljevanju dopusta za udeležbo na tekmovanjih, saj moramo nastopati v Beogradu, Sarajevu, Banja Luki in drugod.«

BORIS KROFL

Atlet Boris Krofl, sicer dijak velenjske gimnazije, je v razmeroma kratkem času pokazal veliko nadarjenost in je vsestranski. V peteroboju je med najboljšimi v Sloveniji in Jugoslaviji. Na republiškem prvenstvu je dosegel 3. mesto, na državnem pa 6. Za velenjski atletski klub nastopa kar v desetih različnih panogah in ima vrsto klubskih rekordov.

»Glavna moja panoga bo 400 metrov ovire. Nastopil bom tudi v peteroboju. Za klub pa bom nastopal tudi v drugih panogah. Želim, da bi letos izboljšal svoje rezultate.«

SLAVKO KORENIČ

Kot član kotalkarsko drsalnega kluba Velenje, je študent Slavko Korenič dosegel več odličnih in pomembnih uspehov ter zastopal barve Jugoslavije na raznih mednarodnih tekmovanjih in prvenstvih. V *lanskoletni sezoni je bil* državni prvak. Dobro pa se je odrezal tudi na mednarodnem kotalkarskem kriteriju v Velenju, kjer je bil 7. med petnajstimi udeleženci.

»Letos bom še nastopil na vseh prvenstvih in seveda tudi na mednarodnem kriteriju v Velenju. Vse sile bom zastavil, da bi se izpolnila moja želja — nastop na evropskem prvenstvu. Tu bo zadnjo besedo rekla kotalkarsko drsalna zveza Jugoslavije.«

NADA ZAVOLOVŠEK

Študentka Nada Zavolovšek ima največ zaslug kot igralka v ženski rokometni ekipi Gorenje. V pretekli tekmovalni sezoni je bila najmarljivejša in najboljša igralka ekipe, ki tekmuje v slovenski rokometni ligi. Zato smo jo tudi izbrali med najboljše športnike občine za leto 1971.

»Težko je uskladiti študij s športnim udejstvovanjem. Vendar upam, da bom zmogla. Želim, da bi z dobro igro na prvenstvenih tekmah pomagala ekipi, da ostanemo med najboljšimi ter da bi uredili klubske odnose in pritegnili v naše vrste mlade nadarjene igralke.«

IRENA TOPOLŠEK

Mlada nadarjena atletinja in dijakinja velenjske gimnazije Irena Topolšek je bila najboljša tekmovalka atletskega kluba Velenje, saj je izboljšala klubske rekorde v vseh tekaških disciplinah od 100 do 600 metrov.

»V letošnjem letu se bom posvetila predvsem teku na 200 in 400 metrov, da bi dosegla čim boljše rezultate. Za potrebe kluba pa bom nastopila tudi v drugih panogah. Upam, da se bodo moja prizadevanja uresničila.«

DOBRA UVRSTITEV MLADIH SMUČARJEV

Na Golteh se je zbralo na republiškem ekipnem pionirskem prvenstvu več kot 300 mladih smučarjev iz enaindvajsetih smučarskih klubov.

Prvič so na tem tekmovanju nastopili tudi smučarji SK Velenje. Tekmovali so v treh starostnih skupinah: cicibani, mlajši pionirji in starejši pionirji. Na posameznih progah sta se zelo dobro uvrstili Suzana Cesar (cicibanke) 5. mesto, Irena Zevart pa pri starejših pionirkah na 11. mesto.

Med 21 ekipami so se pionirke uvrstile na zelo dobro 6. mesto v sestavi Irena Zevart, Irena Gorogranc (star. pionirke), Irma Melanšek, Rajka Liebar (mlajše pionirke) in Suzana Cesar (cicibanke).

Pionirji pa so bili trinajsti v sestavi Oskar Zohar, Igor Naraks (starejši pionirji), Željko Kovačič, Marko Kolšek (mlajši pionirji) in Gorazd Šalej (ciciban).

MATE BLAGUS

Vratar nogometne enajsterice Rudarja Mate Blagus ima veliko zaslug, da se je nogometno moštvo v lanski tekmovalni sezoni uvrstilo med najboljše slovenske nogometne klube in sicer v slovensko nogometno ligo. Po oceni športnega časopisa »Sportske novosti« je bil ocenjen kot najboljši vratar slovenske lige za lansko leto. Mate Blagus je gradbeni tehnik in zaposlen pri Vegradu Velenje.

»Moja želja je, da bi moštvo Rudarja tudi v bodoče tekmovalo v prvi slovenski ligi. Pogoj za to pa je, da bomo vsi igralci zavzeto trenirali, na tekmah pa se srčno borili.«

Šahovske vesti

Na občnem zboru Saleškega šahovskega kluba so izbrali novo vodstvo kluba. Za predsednika so izvolili Štefana Cvara, člani upravnega odbora pa so Jože Groznik, Ivan Mihelič, Anton Juršnik, Ivan Godec in Mirko Labus. V nadzornem odboru sta Vinko Preložnik in Janko Osojnik.

V spomladanski sezoni prireja klub redne brzoturnirje vsak petek v mesecu.

• Turnir 10. marca — 1. Polde Jamnik 12,5 2. Štefan Cvar 11, 3. Mirko Labus 10, 4. Mehmed Softič 9, 5. Karel Nežmak 8,5.

• Turnir 17. marca — 1. Milan Goršek 13,5 2. Štefan Cvar 12, 3. Ferdo Gorjanc 11, 4. Miha Pevnik 10,5 5. Ivan Godec 10.

Na občniskem ekipnem prvenstvu pionirjev so bili najuspešnejši šahisti osnovne šole Miha Pintar Toledo Velenje.

Rezultati: starejši pionirji — 1. osn. šola MPT Velenje 14, 2. osn. šola Gustav Šilih Velenje 13,5 3. osn. šola KDK Šoštanj 13,5. Starejše pionirke — 1. osn. šola Biba Röck Šoštanj Mlajši pionirji: 1. osn. šola MPT Velenje 16, 2. osn. šola Ravne 14,5 3. osn. šola Šmartno ob Paki 12,5. Mlajše pionirke: 1. osn. šola Ravne, 2. osn. šola Biba Röck Šoštanj.

Na brzopoteznem turnirju reprezentance slovenskih mest v Kopru so Velenjčani med 38 ekipami dosegli 22. mesto.

V dvoboju RLV proti šolskemu centru Velenje na osmih deskah so zmagali igralci RLV 8,5 : 7,5.

JUDOISTI TRETJI

Po šestem kolu trobojev v okviru slovenske judo lige so se Velenjčani povzepli na tretje mesto na lestvici.

V dvanajstem kolu so se v Celju pomerili z judoisti Celja, Murske Sobote in Velenja. Velenjčani so premagali oba nasprotnika — Celje 4 : 1 (26 : 7), Mursko Soboto 5 : 1 (50 : 5).

Za Velenjčane so tekmovali: Petrovič, Tanjšek, Apat, Simončič, Škripač, Gostiša in Pugel.

Velenjčani so po zmagah v Celju postali kandidati za najvišje mesto na lestvici.

Lestvica

Maribor	12	10	0	2	56:21	20
Olimpija II	12	9	0	3	37:30	18
Velenje	12	8	0	4	43:26	16
Branik	12	8	0	4	35:31	16
Nagaoka	12	7	0	5	38:34	14
Šiška	12	5	0	7	29:36	10
Jesenice	12	5	0	7	33:46	10
M. Sobota	12	2	0	10	22:43	4
Celje	12	2	0	10	21:47	4

NOGOMETAŠI SE PRIPRAVLJAJO

V nedeljo, 9. aprila bodo ponovno zaživela nogometna igrišča. Pričel se bo spomladanski del slovenske nogometne lige in obeh conskih lig.

Nogometni klubi Rudar Velenje, Partizan Šoštanj in Šmartno ob Paki se že dalj časa zavzeto pripravljajo za bližnje prvenstvo. Odigrali so več prijateljskih srečanj, da preizkusijo telesno sposobnost igralcev. Seveda pa ti rezultati nikakor ne morejo biti merilo za oceno pripravljenosti posameznih moštev. Oceno o tem bomo lahko dali po prvih kolih prvenstvenih tekem.

• Velenjčani so pričeli z rednimi treningi sredi meseca februarja. Trenerja Hudarin in Trpin, ki sta zamenjala prejšnjega trenerja Nežmaka, imata na razpolago 18 do 20 igralcev, ki redno in zavzeto vadijo. Položaj Velenjčanov na lestvici po prvem delu ni nič kaj zavidljiv. Zato so si vsi zadali nalogo, da se bodo borili za obstanek med najboljšimi.

• Šmarčani, ki so na čelu celjske podzveze, se bodo v nadaljevanju prvenstva potegovali za naslov prvaka in nastop v conski ligi.

• Nogometaši Partizana Šoštanj pa se bodo morali, podobno kot Velenjčani, močno potruditi, da bodo še vnaprej tekmovali v conski ligi.

PUGEL PRVAK

Več kot 80 judoistov iz petnajstih slovenskih klubov se je v Mariboru borilo za naslove prvakov. Nastopili so tudi judoisti iz Velenja. Največ uspeha je imel Pugel, ki je v težki kategoriji premagal vse nasprotnik in osvojil naslov republiškega prvaka.

Tako imajo velenjski judoisti poleg dobre uvrstitve na lestvici v ekipnem tekmovanju v svojih vrstah tudi dva republiška prvaka — Foraner pri mladincih in Pregel pri članih.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega nenadomestljivega, dobrega moža, očeta in sina

ZDENKA ŠEŠKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti, mu poklonili vence in cvetje. Zahvaljujemo se vsem, ki so nam ustno ali pismeno izrazili sožalje.
Iskrena zahvala Lešnikovim in ostalim sosedom za njihovo nesebično pomoč. Zahvaljujemo se tudi gasilskemu društvu Šoštanj, podjetju Merx, obratu pekarne Velenje ter pevcem, govornikom, duhovščini in sodelavkam iz Gorenja.

Žalujoči: žena Slavka s hčerko Mileno, oče in mati

MALI oglasi

PRODAM

• Prodam okrog 400 kosov monta opeke. Korun Šalek 43.

PREKLIC

• Veljavnost plačilnega kartončka RLV, številka 538, preklicuje Anton Majhenšek, Jenkova 1, Velenje.

SALEŠKI RUDAR — Uredništvo Velenje, Titov trg 2, poštni predal 89, telefon 85-087 — Lastnik in izdajatelj: občinska konferenca SZDL — Ureja uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik LJUBAN NARAKS — Časnik je izhajal kot »Rudar«, glasilo delovnega kolektiva rudnika lignita Velenje — od 1. maja 1965 dalje ga izdaja občinska konferenca SZDL občine Velenje — List izhaja vsak drugi petek — Posamezna številka stane 0,30 din — Letna naročnina 7,50 dinarjev — Naročnina se plača vnaprej na tekoči račun: 5074-8-369 pri SDK, ekspozitura Šoštanj — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Tisk in klišeji: AERO, kemična in grafična industrija Celje

GRAŠKI ČASNIK O GORENJU

V Sloveniji in Hrvaški je bila na obisku skupina avstrijskih gospodarskih časnikarjev. Ogledali so si več tovarn. Graški časnik Neue Zeit je kar na dveh straneh objavil sestavke s tega obiska. O tovarni gospodinjske opreme Gorenje takole pišejo:

»Gorenje izdeluje popolno kuhinjsko opremo.« To je moto največjega jugoslovanskega koncerna za gospodinjske pripomočke. Svoje izdelke pošilja Gorenje v nemške in avstrijske blagovnice pa tudi v Francijo in Ameriko.

Mesto Velenje je zraslo v zadnjih dvajsetih letih in je skoraj povezano s sosednjim Šoštanjem, kjer je energetsko središče velika termoelektrarna. V Velenju je sicer tudi rudnik premoga, toda zdaj je Gorenje za mesto veliko pomembnejše kot pa premog.

V vasi Gorenje (oddaljeni 14 km) so ustanovili majhno podjetje. Leta 1953 je zaposlovalo 11 ljudi, danes pa plačuje koncern svojim delavcem v več obratih poprečno 1.500 dinarjev dohodka. Leta 1958 se je s proizvodnjo štedilnikov na premog pričel industrijski razvoj podjetja, danes pa izdeluje Gorenje med drugim tudi barvne televizorje in dopolnjuje svoj program kuhinjskih strojev (od električnih štedilnikov do mešalcev) tudi s kuhinjskim pohištvom.

V najsodobneje opremljeni proizvodni hali za pralne stroje se kopičijo skladovnice škatel iz lepenke, opremljenih z napisi v več jezikih. Skokoma je porasla tudi proizvodnja hladilnikov. Električne motorje izdelujejo v Srbiji, lastna tovarna dobavlja lite, tretja pa nerjaveče dele. Izvozni izkupiček v vrednosti 20 milijonov dolarjev iz zahodne in 5 milijonov dolarjev iz vzhodne Evrope je dovolj zgovoren.

Gorenje se je spustilo na zahodna tržišča in z dolgoletnim delom in prizadevanji zadovoljilo zahteve različnih dežel, kjer sprašujejo po kakovosti. Porast proizvodnje za 30 ali še več odstotkov ni več utopija. Letne investicije do 6 milijonov dolarjev iz lastnih sredstev pričajo o daljnovidnosti podjetja. Zmogljivosti so tolikšne, da ostaja tržišče trgovanja še vedno na izvozu, čeprav izdeluje Gorenje že 60 odstotkov vseh jugoslovanskih gospodinjskih aparatov. Gorenje si ne ustvarja dobičkov s količino, ampak s kakovostjo, ki jo zagotavlja tudi garancija.

Omeniti je treba tudi, da ima Gorenje že dolgo svoje zastopstvo v Münchnu in da je hotelo na Koroškem, blizu meje, graditi tovarno. Ti interesi podjetja so bili v zvezi z EFTO. Danes zaradi razpada EFTE na njihovo uresničitev ni mogoče več računati, propad načrta pa je že pred tem povzročila tudi v neprijetne ozke meje utesnjena odklonitev z avstrijske strani.

Zdaj se pričenja sodelovanje med livarno Gorenja v Muti in Steyrom. Gre za skupne interese pri proizvodnji traktorskih delov. Gorenje zna izrabiti svoje priložnosti na številnih področjih in je v svoji panogi sedma največja tovarna v Evropi.

NOVE CENE VARSTVA

Letos so bile sprejete nove cene varstva za predšolske otroke v vzgojno varstvenih zavodih. Poglavitno izhodišče pri določanju novih cen je bila težnja, da bi to obliko varstva bolj omogočili otrokom iz družin z nizkim dohodkom. Razen tega pa so bili v ceno varstva všteti vsi stroški oskrbe in varstva vrtcev. Izjema je le osebni dohodek vzgojiteljic, ki so plačane iz sredstev temeljno izobraževalne skupnosti in znaša strošek tega izdatka preračunano na otroka mesečno 160 din. Ta delež se v celoti prispeva iz prej navedenih družbenih sredstev in starši zanj niso bremenjeni.

● Malo bolj podrobno spoznajmo kako se razlikujejo letošnje cene od onih v letu 1971.

V lansekm letu je bilo brezplačno varstvo za tiste otroke, ki so bili iz družin z dohodkom do 100 din za družinskega člana. Letošnja meja se je za brezplačne primere pomaknila na 400 din na družinskega člana. Od tod dalje do polne ekonomske cene, ki je letos za pet ur varstva 184 mesečno, za osem ur pa 214 din, je sorazmerno določeno plačilo po deležu dohodka na družinskega člana.

Družine z dohodkom nad 1.000 din plačajo polno ceno. Za tiste starše, ki ne plačajo polne cene varstva se prispeva po ustrezni tabeli subvencija iz sredstev otroškega varstva.

V lanskem letu je bilo tako za poprečno 111 otrok v VVZ Šoštanj (vključno Šmarto ob Paki in Topolšica) prispevano mesečno ca. 2.100 din, letos pa mesečno 6.800 din.

Za 565 otrok VVZ Velenje (vključno Pesje) je bilo po cenah v letu 1971 doplačano mesečno po 1.450 din, letos pa 16.569 din.

Družbeni delež za otroke iz gmotno slabše stoječih družin se je torej močno povečal. S tem pa so se zagotovile možnosti, da se iz teh družin čim več otrok vključuje v organizirano varstvo in s tem omogoča, da bi bile možnosti razvoja in napredka za slehernega otroka dostopne in možne.

Na področju prostorskih možnosti bo potrebno persepktivno računati za dodatne prostorske zmogljivosti, da bi tako mogli zajeti čimvečje število varstva potrebnih otrok.

Dobljene izkušnje dosedanjega dela na tem področju moramo nenehno dopolnjevati še z novimi metodami. Tako združene moči, sile in sredstva pa bodo zanesljivo pokazale tudi dobre uspehe in še boljši napredek.

Marija LEŠNIK

NESREČE

● NI ZASENČIL LUČI

Mopedist STANKO KUMER je nekaj metrov pred semaforskim križiščem na cesti od Velenja proti Pesju z mopedom zadel DARINKO BLATNIK, ki je hodila po desni strani. Do nesreče je prišlo, ker je Kumer izgubil pregled. Temu neznani voznik osebnega avtomobila ni zasenčil luči. Mopedist je bil lažje poškodovan, Blatnikova pa si je zlomila nogo v gležnju.

● Z NEPREDNOSTNE CESTE V MOTORISTA

Dne 16. marca ob 16.30 je DANICA GUČEK z osebnim avtomobilom reg. št. CE 316-40 izsilila prednost motoristu VLADU GORŠIČU, ki je vozil po Kidričevi cesti v Velenju. Pri trčenju je Goršič dobil hude telesne poškodbe in sicer odprt prelom leve podkolenice.

● OTROK PRED MOPEDISTA

V Velenju je stekel čez cesto šestletni MILAN POTRČ, ko se je po Kidričevi cesti peljal mopedist STANE RAJŠTER iz Raven pri Šoštanju. Oba sta padla. Deček je bil huje poškodovan, mopedist pa lažje.

● NESREČA PRI OBRAČANJU

Osebni avtomobil CE 191-04 je v križišču Koroške ceste in Ceste na jezero neprevidno obračal JOŽE TOTER in izsilil prednost mopedistu JOŽETU ŠIBANCU, ki ga je vrglo čez pokrov avtomobila. Padel je na rob ceste in so mu morali zaradi poškodb nuditi prvo pomoč v celjski bolnišnici.

● DEKLICA JE UMRLA

Dne 24. marca ob 16.20 se je AVGUST OBLAK peljal z osebnim avtomobilom CE 217-29 po Celjski cesti v Velenju. V bližini ateljeja foto Pajk, pa je nenadoma stekla pred avtomobil petletna deklica STANKA RIHTER. Oblak je vozil s hitrostjo 80 km na uro, ker je kot gasilec na klic sirene hitel v gasilski dom. Ko je zagledal deklico je močno zaviral, vendar nesreče ni mogel preprečiti. Deklica se je z desne strani zaletela v avtomobil in jo je odbilo po cestišču. Dva dni po nesreči je zaradi hudih poškodb umrla v celjski bolnišnici.

● IZSILJEVAL JE PREDNOST

JOŽE KRIČEJ je s kolesom s pomožnim motorjem v križišču Efenkove in Kidričeve ceste izsiljeval prednost voznika osebnega avtomobila CE 380-21 ZORANU KOLENCU. Kričej je vozil pod vplivom alkohola.

● NESREČE NI PRIJAVIL

Dne 17. marca je v levem ostrem zavoju na cesti pri Chrommetalu zaneslo s cestišča zaradi divje vožnje voznika osebnega avtomobila HERMANA KOVAČA. Avto se je prevrnil v odvodni jarek. Pri nesreči je bila poškodovana sopotnica ANA STROPNIK, ki je šele naslednji dan iskala zdravniško pomoč v celjski bolnišnici. Tu so jo zadržali na zdravljenju. Herman Kovač in sopotnik BORIS ŽIBERT sta bila lažje poškodovana. Ko je Kovač šele drugi dan nesrečo prijavil, je povedal, da je bil sam v avtomobilu.

● PRSTEC SE NI PREPRIČAL

Dne 28. februarja ob 11. uri se je BOGOMIR PRSTEC pripeljal z osebnim avtomobilom MB 456-79 po pločniku od blagovnice Center proti Šaleški cesti v Velenju. Predno je zapeljal na Šaleško cesto se ni prepričal, če je ta prosta in je trčil v osebni avtomobil CE 253-01, ki ga je vozil MIRKO DŽORDŽEVIČ. Na Džorđževičevem avtomobilu je ob trčenju nastala gmotna škoda za približno 1.500 dinarjev.

● PREVRAČANJE NA TRAVNIKU

Ko se je 5. marca ob 14. uri peljala voznica STANISLAVA MERC z osebnim avtomobilom reg. št. 242-06 proti Celju, je v vasi Šalek na blagem desnem ovinku zapeljala na bankino in nato zdrsnila po nasipu na travnik, kjer se je avtomobil prevrnil na streho in postavil spet nazaj na kolesa. Voznica ni bila poškodovana, pri prevračanju pa je na avtomobilu nastalo gmotne škode za 3.000 dinarjev.

● ZADEL BOROVNIKOVO

RUDOLF GOLČMAN je z mopedom na ravnem delu ceste med Selom in Šalekom prehiteval skupino treh pešcev, ki so šli po desni strani ceste. Pri prehitevanju je zadel v MIRO BOROVNIK, ki si je zlomila levo nogo nad gležnjem. Golčman je pri padcu dobil poškodbe na levem ramenu in nosnem korenu. Oba poškodovanca so odpeljali v slovenjgraško bolnišnico.

● V KOMBI

Na parkirnem prostoru pred gostilno Jovan je PETER TEVŽER pri vzvratni vožnji s tovornjakom CE 412-39 trčil v parkirani kombi SLAVKA ČERNELIČA. Zaradi neprevidne vožnje Fevžarja je na kombiju reg. št. CE 332-07 nastalo gmotne škode za okoli 1.200 dinarjev.

● NA DESNEM BOKU

Dne 12. marca ob 21.15 je ANGELA DEDIČ vozila osebni avtomobil CE 376-35 po Kidričevi cesti v Velenju. V bližini upokojenskega kluba je voznica nenadoma zavrla in je zaradi neprimerne hitrosti ter spolzke ceste njen avtomobil zaneslo na desno, kjer se je avtomobil prevrnil na desni bok. Pri nesreči sta dobila lažje telesne poškodbe voznica Dedičeva in sopotnik Silvo Kukovič. Težje pa sta bila poškodovana sopotnika Jože in Štefka Dedič. Vse so odpeljali v slovenjgraško bolnišnico.

POROKE

● Jožef BOŽIČNIK, roj. 1950, rudar iz Velenja, Šlandrova c. št. 1 in Ana BOLJTE, roj. 1954, delavka iz Velenja, Šlandrova c. št. 1;

● Viktor DEŽMAN, roj. 1950, delavec iz Plešivca št. 65 in Terezija BOROVNIK, roj. 1948, delavka iz Plešivca št. 65;

● Jožef DOBERŠEK, roj. 1949, električar iz Velenja, Jenkova c. št. 6 in Irena OŠTIR, roj. 1952, tehnični risar iz Velenja, Čopova c. št. 5;

● Vlado BRAJER, roj. 1949, rudar iz Velenja, Partizanska c. št. 2 in Marija ŠLEMENŠEK, roj. 1948, delavka iz Velenja, Koroška c. št. 53;

● Alojzij BEZJAK, roj. 1949, rudar iz Škal št. 70 in Štefka PUŠNIK, roj. 1952, delavka iz Plešivca št. 39;

● Peter BEZJAK, roj. 1948, rudar iz Velenja, Šlandrova c. št. 15 in Majda DREV, roj. 1953, delavka iz Velenja, Jenkova c. št. 5;

● Zorko SKUTNIK, roj. 1949, krojač iz Zavrha nad Dobrno št. 1 in Vekoslava BRAČIČ, roj. 1953, frizerka iz Pake pri Velenju št. 4;

● Jožef WITMAJER, roj. 1949, mehanik iz Velenja, Prešernova 1 in Danica HERCOG, roj. 1952, uslužbenka iz Velenja, Jenkova c. št. 10;

● Branko PLOH, roj. 1948, strojnik iz Velenja, Šercerjeva c. št. 9 in Marija ŠAFRANIČ, roj. 1952, frizerka iz Velenja, Šercerjeva 9;

● Stanko ZAJC, roj. 1950, strojni ključavničar iz Velenja, Tomšičeva c. št. 3 in Jožica PETROVČIČ, roj. 1951, delavka iz Vrhnike, Velika Ligojna št. 36;

SMRTI

— Valentin KOZLEVČAR, upokojeni mesar iz Družmirja 13, star 67 let;

— Matija KUGONIČ, rudar iz Florjana pri Šoštanju št. 45, star 35 let;

— Frančiška PODKRIŽNIK, gospodinja iz Florjana št. 21/c, stara 41 let;

— Justina ŽAGAR, družinska upokojenka iz Šoštanja, Cesta talcev 13, stara 71 let;

— Ivan ŠVARC, upokojenec iz Šoštanja, Heroja Šercerja 2, star 70 let;

— Anton ŽAUCER, upokojenec iz Šoštanja, Glavni trg št. 9, star 51 let;

— Ciril GRIL, upokojenec iz Straške Gorce št. 12, star 60 let;

— Avgust STIPLOVŠEK, delavec iz Negonje št. 14, star 73 let;

— Janez HRIBAR, upokojenec iz Žabjeka št. 15, star 69 let;

— Valentin FRANK, upokojenec iz Celja, Kersnikova 2, star 64 let;

— Mihael PUNCER, kmetovalec iz Letuša št. 84, star 67 let;

VEČ POMOČI HRIBOVSKIM KMETOM

Nedavna letna skupščina združenja borcev NOV iz Šmartnega ob Paki je resnično dobro uspela. Navzočih je bilo 76 članov in članic. Po poročilih so živahno razpravljali o delu organizacije in o nadaljnjih nalogah. Med drugim so govorili tudi o tem, da bi pogrebne sprevode za umrlimi člani čim bolj slovesno organizirali. Predlog, da naj bi namesto venca umrlim članom darovali denar za ljubljanski onkološki inštitut niso sprejeli, pač pa so predlagali naj bo letna članarina 10 dinarjev, del od nje pa se naj nameni onkološkemu inštitutu. Poleg tega so menili, da je v časopisu TV-15 premalo novic s Štajerske in so se dogovorili, da bodo v to glasilo bolj redno dopisovali.

Navzoči so tudi izrazili željo, da bi družbena skupnost čim bolj pomagala hribovskim kmetom, ki so štiri leta preživljali naše partizane in sicer pri gradnji cest, napeljavi vodovodov idr. Na zboru pa so člani krajevne organizacije ZB NOV razpravljali še o korupciji in nekaterih nepravilnostih v naši družbi, ter se zavzeli, da tem negativnim pojavom napravijo čimprej konec.

Z. K.

V ŠMARTNEM RABIJO TUJSKE SOBE

V Šmartnem ob Paki ni nobenega gostilniškega objekta v katerem bi imeli tujske sobe. Kraj pa obišče vedno več poslovnih ljudi, ki se za kak dan tu zadržijo. Zato morajo prenočiti v sosednjem Mozirju ali Šoštanju. Kajuhov dom, ki ima v Šmartnem ob Paki svoj obrat, bi moral o tem razmisliti in urediti nekaj tujskih sob.

SOŠKE ELEKTRARNE NOVA GORICA

podjetje za proizvodnjo in prenos električne energije

proizvaja in prenaša električno energijo za industrijo in široko potrošnjo.

DRAVSKE ELEKTRARNE MARIBOR S. o. p. o. Elektrogospodarstvo Maribor

s svojimi enotami
- HE Dravograd
- HE Vuzenica
- HE Vuhred
- HE Ožbalt
- HE Fala
- HE Mariborski otok
- HE Zlatoličje
- Prenos Pekre in Laško
- Kovinski obrat ELKOV Laško
- Skupne službe

čestitajo vsem delovnim ljudem za 27. april!

Sklad za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč občine Velenje, razpisuje po 9., 10., 11. in 12. členu Zakona o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča (Ur. list SRS št. 42-66 in 20/71) ter po 4., 5., 6., 7. in 8. členu Odloka o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča (Skupščinski šaleški rudar št. 2/71 in 4/71)

JAVNI NATEČAJ

1. **Za oddajo gradbenega zemljišča za gradnjo stanovanjskega stolpiča na parc. št. 160/2, 161/16, 161/18, 164/7 k. o. Šoštanj v skupni izmeri 1085 m².**
2. **Rok za začetek gradnje je 8 dni po dodelitvi zemljišča, dokončati pa se mora v dveh letih.**
3. **Izklicna cena znaša 15,12 din za kvadratni meter oziroma skupaj 16.405 din.**
4. **Prispevek za komunalno ureditev zemljišča znaša 275 din za kvadratni meter oziroma skupaj 298.355 din.**
5. **Ceno zemljišča in komunalni prispevek je poravnati v roku 8 dni po pravnomočnosti sklepa o dodelitvi zemljišča.**
6. **Varščina, ki jo mora položiti vsak ponudnik znaša 10.000 din. Ponudnik se lahko udeleži javnega natečaja le, če predloži potrdilo o vplačilu varščine, ki jo je dolžan nakazati na depozitni račun Skupščine občine Velenje — sklad za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč št. 5074-849-26 z oznako, da je depozit. Varščina zapade, če natečaju. Najboljšemu ponudniku se varščina poundnik odstopi od ponudbe, ko je že uspel na obračuna pri plačilu zneskov iz 4. tč.**
7. **Javni natečaj se bo vršil v ponedeljek, dne 24. 4. 1972 ob 12. uri v pisarni št. 15 v pritličju upravne zgradbe Skupščine občine Velenje.**

VODIJO MLADINCI IZ GORENJA

V okviru tekmovanje za Kajuhov pokal, ki ga vsako leto prireja komisija za šport pri občinski konferenci ZMS, je bilo letos že tekmovanje v plavanju in šahu.

V obeh panogah so zmagali mladinci iz Gorenja, med terenskimi aktivi pa najbolj uspešni mladinci iz Gaberk, iz osnovnih šol pa Biba Röck iz Šoštanja.